

KOPIDLENSKÉ LISTY

ČERVEN 2011

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

130 let hasičů v Kopidlně

Kopidlenská dobrovolná hasičská společnost letos slaví 130. výročí fungování svého sboru. S historií boje proti červenému kohoutovi v našem městě se můžete podrobně seznámit na straně 3.

Čím je Kopidlno zajímavé či nudné? Hledání cesty z průměrnosti

Václav Šimůnek,
místostarosta Kopidlna

Vážení spoluobčané, ačkoli v současné době neprobíhají významné vizuální nebo hmatatelné změny ve městě, mohu Vás ujistit, že se stále pracuje na několika projektech. Jedou z hlavních akcí, na které již tři roky intenzivně pracuji, je příprava stavebních parcel pro rodinné domy. Chtěli bychom zajistit dostatek stavebních parcel za přijatelné ceny, a to i za předpokladu, že bude město celou akci výrazně dotovat ze svého rozpočtu. Finančně zajímavé pro in-

vestování do podobných projektů mohou být lokality pouze v aglomeracích, kde se ceny stavebních parcel pohybují vysoko nad 1.000 Kč za m². Odhaduji, že pokud bychom chtěli, aby se městu investice do přípravy území a inženýrských sítí vrátila, musela by se cena za pozemek blížit částce 1.500 Kč za m². Za tuto cenu jsou však stavební parcely v Kopidlně neprodejné. Osobně si myslím, že by částka neměla překročit 500 Kč za m², ale vše bude ještě předmětem jednání zastupitelstva. Co se týká dalšího vývoje, tak nyní se nám podařilo dohodnout na způsobu připojení kanalizace se společností VOS, což byl poslední krok před tím, abychom mohli zahájit územní řízení na umístění stavby a dělení pozemků. Tato řízení budou probíhat přibližně 2,5 měsíce a následně město provede vklad nových stavebních parcel do katastru.

pokračování na straně 2

Práce na kulturním centru pokročily

Hana Masáková
starostka Kopidlna

Vážení spoluobčané,

dovolte mi přivítat Vás v tomto vydání Kopidlenských listů, kde bych Vás ráda informovala o dění v našem městě.

Postupným odezníváním zimy se rozeběhly práce na kulturním centru. Vnitřní statické práce byly dokončeny, v interiéru se na jedné straně bourá, na straně druhé zdí tak, jak předepisuje projektová dokumentace, a k tomu je v plném proudu práce s opravou střechy. Zároveň probíhají jednání se zástupci stavební firmy ohledně upřesnění harmonogramu prací.

Jedním z mnoha dalších úkolů, které se snažíme posunout kupředu, je výstavba čistírny odpadních vod, která je ve fázi výběrového řízení na dodavatele.

Dále jsme se zabývali zdlouhavými jednáními ohledně souhlasného stanoviska od VOS, a. s., Jičín k projektu výstavby rodinných domů. Nyní běží územní řízení a předpokládáme, že začátkem nového školního roku zde budeme moci přivítat první zájemce o stavební pozemky.

Významnou akcí, která pozvedne i kulturní dění města, je mikroprojekt česko-polského přátelství. Jedná se o výměnné pobyty českých a polských občanů. Cílovou skupinou, po dohodě s polskými partnery, jsou děti ze základní školy, které jsou v tomto školním roce ve 4. a 5. třídě.

pokračování na straně 2

Čím je Kopidlno zajímavé či nudné? Hledání cesty z průměrnosti

pokračování ze strany 1

Ty budou následně nabídnuty k prodeji. Potřebné inženýrské sítě pro výstavbu zajistíme formou stavebních rozvaděčů, takže výstavba rodinných domů může být zahájena již v letošním roce. Kompletní zásilování lokality se plánuje v roce 2012. Již letos však chceme mít vybraného dodavatele stavby a uzavřenou smlouvu o dílo. Podle mého názoru by se již město mělo postarat o to, aby mělo určité množství stavebních pozemků vždy pro nové zájemce stále k dispozici.

Má rekonstrukce muzea smysl?

Co se týká rekonstrukce bývalého muzea, tak stavba pokračuje i přes všechny problémy, které jsou s ní spojeny. Leckoho může napadnout, zda má rekonstrukce takové budovy smysl. K možným úvahám nad tím, zda se vůbec rekonstrukce této budovy městu ještě vyplatí, mohu připojit pár čísel a svůj vlastní pohled na věc.

Město investuje do rekonstrukce této budovy ze svých zdrojů 6 mil. Kč rozložených do několika let. Dotace ve výši 21,5 mil Kč stále tvoří více než 77 % z celkových nákladů, což jsou stále velmi dobré podmínky, které bude těžké zajistit u jakékoli další rekonstrukce jiné budovy. Pokud by město objekt neopravovalo, tak by jej muselo vzhledem ke stavu bourat, což by také nebylo zadarmo. Získat povolení k demolici objektu, který je kulturní památkou, však také není úplně jednoduché a je i možné, že bychom museli budovu zakonzervovat a zajistit pro další generace. Odstranění této stavby by naprosto degradovalo ráz tohoto malého historického ostrůvku ve městě. Město bohužel nemá žádné další z pohledu historie cenné nebo turisticky zajímavé centrum (např. náměstí). Tedy kromě zámku s parkem, který je však v majetku Královéhradeckého kraje. Takže můj osobní názor je v tomto jednoznačný. Jsem přesvědčený, že kostel s barokními sochami, budova školy, fara, bývalé muzeum a vůbec charakter ulice Hilmarovy mají své osobité kouzlo, atmosféru, a proto si tato klidná a historicky cenná část města zaslouží naši pozornost a péči.

Čím bude Kopidlno v budoucnu?

Často přemýšlím nad tím, čím je vlastně město Kopidlno zajímavé či nudné. Když opět pomínu zámek se zámeckým parkem, tak mám pocit, že je naše město velmi průměrné. Existují města kulturní, města obchodní, průmyslová, historická apod. A my máme na ochutnávku pouze od každého malý kousek. Trochu průmyslu, pár obchodů, kousek historické zástavby kolem kostela, trochu kultury, trochu sportu. Mám tak trochu pocit, že nejsme město ani vesnice,

že jsme prostě obec ve všech směrech průměrná, tedy co se týká vzhledu spíše podprůměrná. Můžete namítnout, že město naší velikosti musí být nutně průměrné, protože prostě na víc nemá. Já však v průměrnost neuznávám. V zastupitelstvu schvalujeme roční a střednědobé plány rozvoje, což je v podstatě soupis nutných investic a rekonstrukcí rozložený nějak v čase. Mně však chybí něco úplně jiného a to je strategie dalšího rozvoje. Město by se mělo nějak profilovat. Chceme být městem turistickým nebo si alespoň kousek z příjmů turistiky ukrojit? Pak asi bude nutné vytipovat objekty, kde bude možné budovat ubytovací kapacity, hledat partnery či investory v této oblasti, vytvořit podmínky pro služby, které k cestovnímu ruchu patří. Nebo chceme být městem průmyslu a pracovních příležitostí? Pak je nutné vykupovat pozemky, které budeme moci investorům nabídnout, zajistit inženýrské sítě a stále a aktivně tyto lokality prezentovat a nabízet.

Měli bychom mít zcela jasnou představu, měli bychom mít jasný cíl a k tomuto cíli směřovat, protože to je obecně základ každého úspěchu, každého rozvoje. Jinak budeme jen dalších 50 let opravovat spadlé římsy, dřevěné střechy, propadlé chodníky a komunikace a přitom zjistíme, že nemáme dostatek financí ani na tuto základní údržbu, a budeme stále to nejprůměrnější město v republice. Osobně si myslím, že je to jediná cesta k zásadním změnám. Vytvořit více pracovních příležitostí, sehnat více investorů, vytvořit prostor pro novou výstavbu a zvýšení počtu obyvatel a to všechno zpětně přinese více peněz do městského rozpočtu a bude možné zpětně opravovat a rekonstruovat vše, co je zanedbané.

Bez investic nebude rozvoj

Co se týká hlavního příjmu města, tedy příjmů ze sdílených daní, tak jsme v kategorii obcí s nejnižším příjmem na obyvatele a zde patříme k těm nejmenším. Znamená to, že jsme v rámci republiky v příjmech ze sdílených daní skutečně úplně na chvostu. Proto jsem přesvědčený, že město musí nejprve investovat do rozvoje, zvýšit příjmy, aby mělo z čeho opravovat. Pro představu uvedu příklad. U rekonstrukce ulice typu Havlíčkova, Filčíkova apod. se jedná v nákladech fakticky o celý jeden rozpočet v oblasti investic na jednu ulici. Oprava budov (např. Radnice apod.), které jsou ve velmi špatném stavu, se rovná investičním prostředkům ze 2–3 rozpočtů (pokud budu skromný). Pokud se tedy nebudeme snažit najít způsob, jak zásadním způsobem posílit příjmy města, tak budeme jenom klopýtat za přirozeným opotřebením a stárnutím budov, komunikací, infrastruktury, a stejně to za desítky

Práce na kulturním centru pokročily

pokračování ze strany 1

Připraveny jsou čtyři mikroprojekty – dva konané v Kopidlně, dva konané v polském městě Swidnica. Jednotlivé akce jsou třídení a pro každý tento mikroprojekt je zpracovaný podrobný program. Jejich obsahem je představení jednotlivých škol, sportovní aktivity, poznávací výlety, soutěže, opékání atd. Všechny tyto aktivity mají neformální podobu, děti tedy budou mít možnost poznat jiné prostředí, jinou kulturu a naučit se něco málo z polského jazyka.

Mikroprojekty předcházejí plánovanému velkému projektu, do kterého vstupujeme s partnerem TJ Sokol Kopidlna. Zde, z důvodu zamítnutí projektu výstavby koridoru, usilujeme o získání finančního příspěvku pro výstavbu venkovního sportovního hřiště na nynějším pozemku TJ Sokol.

Následně se ohlédneme za proběhlými kulturními akcemi. Po pěkném a úspěšném dětském maskárním bálu následoval ples města, který byl hodnocen převážně kladně. Velice děkuji všem sponzorům, bez kterých bychom Vám nemohli nabídnout takto bohatou tombolu, dále děkuji paní Marii Hofmanové za péknu, nápaditou a originální výzdobu a také taneční skupině Jel-Band za příjemnou hudbu. Z dalších plánovaných akcí, které již proběhly, připomeňme vystoupení travesty show, v tomto čase s nižší návštěvností, a vystoupení ke dni matek, kde byla účast mizivá. Ale ani tyto méně navštěvované akce nás neodradí od další práce. Nyní je ukončena příprava prvního mikroprojektu na setkání s polskými dětmi a v předchozích týdnech probíhaly poslední úpravy programu Kopidlenských slavností. Velice srdečně Vás na tyto akce zvou a přeji Vám příjemnou zábavu.

Touto pozvánkou se s Vámi v tomto čísle loučím a přeji Vám příjemné prožití dovolených a letních měsíců.

Hana Masáková, starostka města

let nebudeme schopni dohonit a uvést do uspokojivého stavu.

Činíme kroky, aby se tvář a image města začaly pomalu měnit, ale je to proces dlouhodobý a pomalý. Ať je to již výkup starých polorozpadlých budov k demolici, které tvoří kulisu všem projíždějícím návštěvníkům města, nový územní plán, který vytvoří nové plochy pro bydlení a průmysl, či připravované dvě nové ulice, výstavba čistírny a příprava rekonstrukce ulic, tak vše doufám přispěje k tomu, že Kopidlna již nebude považována za místo „kde se zastavil čas“.

Václav Šimůnek, místostarosta města
(mezititulky KL)

Ke 130. výročí založení hasičského sboru v Kopidlně

Bližnímu k ochraně – vlasti k oslavě

Pod tímto heslem vznikaly hasičské sbory po celých Čechách. Sbor dobrovolných hasičů v Kopidlně byl založen na základě usnesení obecního zastupitelstva ze dne 5. dubna 1881. Citujeme z nejstarší kroniky hasičského sboru v Kopidlně: „V této pro nás památné schůzi se ujednalo, by každý občan věnoval šestileté nájemné z honitby, částka tato vyplacena byla předem a pořízeny za ní kroje a výzbroj.“

První hasičské zásahy

První požár, při kterém kopidlenská hasičská sbor zasahovali, postihl město 6. 7. 1883. Vznikl úderem blesku v ulici Mlýnské. V malé chvíli hořela stavení pokrytá šindelem. Byly použity dvě stříkačky domácího sboru a stříkačky sboru z Běchar. Celkem 4 proudy, 3 háky, 4 žebříky, 6 lopat a 10 košíků a vidlí. Vodu dováželo 5 potahů s voznicemi z mlýnského náhonu. Při hašení byli lehce zraněni 3 hasiči a čtvrtý vážně. Další požár vznikl jen několik dní poté v Budčevsi. O pár měsíců později oznámila široká zář veliký požár. V Dymokurech hořely 3 živnosti i se stodolami. Byla zachráněna celá řada stavení včetně slámou kryté sýpky. Tentýž rok zasahovali kopidlenská hasičská sbor ještě několikrát, a to v Běcharech, kde hořela stodola, podvkrát ve Vřsčích a znovu v Běcharech.

Požární technika

Nepostradatelná součást hasičského sboru je bezpochyby požární technika. V roce 1910 byl obcí zakoupen první parní stroj tažený koňmi. S postupem technického rozvoje se zvyšovala úroveň požární techniky, proto se v roce 1931, ku příležitosti 50. výročí založení požárního sboru v Kopidlně, uvažuje o zakoupení moderního hasebního stroje. Na jeho pořízení byla uskutečněna

sběrka mezi občany Kopidlna. Dne 2. března 1931 byl zakoupen „automotostroj“ od firmy Stratílek, který je chloubou kopidlenského požárního sboru. Automobil byl poprvé představen na oslavách 50. výročí založení hasičského sboru. Technika se stále vyvíjela a Stratílek získal náhradu v cisterně Škoda 706, která je stále aktivně využívána i dnes, a dále vítězně získané Tatře 805. Ale Stratílekem se mohli chlubit na různých setkáních veteránů. V roce 2006 se za přispění Královéhradeckého kraje pořídil vůz značky Liaz.

V roce 2010 hasiči kompletně zrekonstruovali Avii a v současné době pracují kopidlenská hasičská sbor, pod dohledem pana F. Prokeše, na kompletní rekonstrukci Stratílky, který letos oslaví jubilejních 80 let. A vy si ho budete moci v plné kráse, spolu se současným záahovým vozem Liaz CAS K25, prohlédnout při příležitosti kopidlenských oslav.

Kulturní a společenský život

Činnost hasičského sboru byla vždy velice pestrá, neobsahovala pouze ochranu majetku a lidí, ale také umožňovala svým členům a obyvatelům města žít kulturním a společenským životem. V roce založení se již konalo první cvičení sboru. V roce 1883 se požární sbor zúčastnil I. sjezdu v Jičíně a následujícího roku byl místní požární sbor pověřen uspořádáním prvního hasičského sjezdu. Každoročně jsou pořádány hasičské plesy, které se od počátku svého konání těší velké oblibě. V únoru 1981 se pořádal ples s předtančením a ukázkou sekerního cvičení, které nacvičili hasiči ve svém volném čase a oprávněně sklidili velký úspěch. Hasičský sbor se také podílel na zajištění okresní hry „Plamen“, jako spolupořadatelé pořádali mezinárodní autoturistické setkání „O pohár přátelství“. Hasiči pravidelně již několik desítek let pořádají svaz kovového šrotu. SDH Kopidlno se v roce 2002 obětavě zapojil do pomocných prací při povodních v obci Mlékojedy u Terezína. O rok později asistoval při CzechTeku v Ledkově. V roce 2005 hasiči poskytli pomoc u povodní ve Vestci u Nymburka a v roce 2007 šest měsíců hlídali po požáru Faurecie v Mladé Boleslavi. Dále se kopidlenská hasičská sbor účastní jako požární hlídka na kulturních akcích, jako je například výstava Kopidlenský kvítek, dětský den a spousta dalších. Na akcích města a v MŠ seznamují širokou veřejnost a zvědavé děti s požární technikou.

Požární sport

Mezi hasiči byla soutěž vždy možností ukázat svou připravenost ke zdolávání požárů. Úspěchů v soutěžích dosahovali

kopidlenská hasičská sbor postupně a s velkým úsilím, které se jim vyplatilo v roce 1953, kdy na krajském kole za první místo vyhráli Tatra 805, plně vybavené hasičské vozidlo, na tehdejší dobu přepychové. Toto auto bylo v roce 1986 předáno do sboru v Liběšicích a místo něho jsme dostali již zmíněnou Avii. V současnosti se kopidlenská hasičská sbor stali třikrát mistry v soutěži o pohár starosty OSH Jičín a v roce 2006 se zúčastnili krajského kola požárního sportu. Kopidlno reprezentuje i družstvo žen. První družstvo (dorostenky) působilo v letech 1963–1965. Současné družstvo vzniklo v roce 2006 a Kopidlno úspěšně reprezentuje. Získalo 3. místo v soutěži o pohár starosty a v letošním roce úspěšně obsadilo 3. místo na okresním kole v Jičíně.

Období války

V dobách pro naši vlast nejtemnějších, v době nacistické okupace a II. světové války, má práce hasičů velký význam nejen v Kopidlně, ale v celé zemi. Hasiči museli držet pohotovosti a tzv. „žnové hlídky“. Během války kvůli špatnému uskladnění byl silně poškozen původní prapor sboru, který byl následně umístěn do JC depozitu, a nechala se vyhotovit přesná kopie praporu, který máme dodnes. Po osvobození v roce 1945, kdy došlo k modernímu vybavení sboru, je po technické stránce na velmi vysoké úrovni a patří mezi neaktivnější složku.

Hasičský sbor pod ochrannou rukou sv. Floriána – patrona všech hasičů – za období své činnosti zachránil majetek mnoha občanům města a blízkého okolí. Když si uvědomíme, s jakou hasební technikou v předminulém století naši předkové pracovali, jejich zodpovědný přístup a vážnost u občanů širokého okolí, vyslovuje náš současný hasičský sbor všem našim hasičským předkům za stotřicetiletou činnost hluboký obdiv a poděkování.

Andrea Novotná, SDH Kopidlno

Jak si vede víceúčelová sportovní hala v Kopidlně?

Ani se tomu nechce věřit, že uteklo už víc než jeden a půl roku od zahájení sportovních činností v krásné, novotou vonící hale. Pryč jsou doby, kdy se trochu nesměle rozjížděl provoz sportovního zařízení a hala sloužila převážně žákům škol. Nyní pomalu „praská ve švech“.

Od března tohoto roku nastoupila jako správce haly paní Jitka Kymličková, která je dlouholetou cvičitelkou ve Vysokém Veselí, kde vede cvičení jógy a cvičení pro ženy. Mimo svou práci správce haly by v případě zájmu ráda od září 2011 zahájila cvičení pro ženy v Kopidlně.

Přes zimu hala hlavně pomáhala fotbalovým oddílům při zimním tréninku. S příchodem jara, kdy se fotbalisté vrátili na venkovní hřiště, už netrpělivě čekali na uvolnění termíny další zájemci a v hale se rozjely nové druhy cvičení.

Zumbu, která je hitem poslední doby, si mohou ženy zacvičit třikrát do týdne – v pondělí, úterý a čtvrtek. Středeční dopoledne patří předškolákům, kteří si přijdou na své při různých aktivitách pod názvem **Klubíčko**. Odpoledne je vystřídá **zumba** pro cvičenky školou povinné. Večer si pak mohou v hale zacvičit děti se svými rodiči.

Cvičení jógy, původně zahájené v malém sále sportovní haly, muselo být však přesunuto do prostor tělocvičny ZŠ u kostela, protože hudba při ostatních sportovních aktivitách relaxační cvičení do jisté míry omezovala. V pondělí nově zahájil svoji činnost i **kick-box**. Ve středu večer jsou pro ženy milující ladnější pohyby připraveny **břišní tance**. Dvakrát v týdnu trénují v hale malé i větší **mažoretky**, které pak svým precizním vystoupením potěší obyvatele a návštěvníky města Kopidlno při různých příležitostech. Ani v neděli hala nezažehlí. Ve večerních hodinách ji mladí milovníci sportu využijí k **rekreační sálové kopané**.

Každý den v sále č. 3 sportovní haly je možné posílit své tělo pomocí posilovacích strojů ve **fitness** a v sále č. 1 po předchozí domluvě s cvičitelkou na tel. 724 206 102 si vyzkoušet moderní cvičení **jumping** na

malých trampolínách. Cvičení je určeno dospělým i dětem. Ani ženy střední i vyšší věkové kategorie nepřišly zkrátka. Mohly se účastnit cyklu zahajovacích tří cvičení pod společným názvem **Hýbejte se, kosti moje**, která napomohla, aby tělo nebolelo, aby bylo připraveno po zimě na plavkovou sezónu, a poslední blok cvičení v červnu před dovolenými naučí účastnice kvalitněji odpočívat.

A co říci závěrem? Přijďte se do víceúčelové sportovní haly v Kopidlně podívat a zacvičit si. Poznáte sami, jak dobře a účelně byly prostředky ve výši cca 29 mil. korun z Evropského fondu pro regionální rozvoj, regionálního operačního programu Severovýchod, vynaloženy.

Více na webových stránkách města Kopidlno www.kopidlno.cz, záložka SPORTOVNÍ HALA.

J. Kymličková

Kopísek opět v příkopech

Rok uplynul jako voda a naše občanské sdružení Kopísek se v sobotu 30. dubna znovu vydalo na úklid odpadků v okolí Kopidlna. Vybaveni rukavicemi a pytlí na komunální odpad jsme nejdříve zamířili do lesa mezi Kopidlnem a Mlýncem.

Asi by se stal zázrak, kdybychom nebyli v této lokalitě ve svém snažení úspěšní. Vždy se najde nějaký nezodpovědný člověk, který vyhodí z okénka v autě kelímek od dopité kávy nebo „odloží“ plastovou či skleněnou lahev. Moc nás těší, že jsme zřejmě pár lidí svým každoročním počínáním naučili likvidovat odpad správně, protože místo loňských pěti pytlů jsme v těchto místech naplnili již jen dva.

Poté jsme se přesunuli na silnici z Kopidlna do Bílska. Po loňské zkušenosti jsme měli jistotu, že zbylé pytle zde velice rychle naplníme. Nemýlili jsme se. Po krátké chvíli jsme měli valník opět plný.

Tak možná ještě dva tři roky, a podaří se nám stávající „malé“ černé skládky v těchto místech odstranit. Samozřejmě jen v případě, že nám tam nebudou vznikat další.

Hlavním důvodem tohoto našeho snažení je podílet se alespoň trochu na udržování čisté přírody v našem okolí, přírody bez odpadků v lese a v příkopech u silnic. Tak nám v tom buďte prosím nápomocni a odkládejte odpadky do popelnic, sklo a PET lahve do kontejnerů na tříděný odpad, které stojí v dnešní době skoro na každém rohu. Děkujeme.

Lenka Nováková

Pro zajímavost ještě uvádíme časy rozkladu některých materiálů v přírodě (zdroj internet). Doba rozkladu veškerého odpadu v přírodě je závislá na mnoha okolnostech, hlavně na přístupu kyslíku. Nejrychleji se rozkládá odpad organického původu. Odpady nebiologického původu se rozkládají mnohem déle.

Doba rozkladu organického odpadu
ohryzek jablka: 7–20 dní
slupka od banánu: 3–6 měsíců
papírový kapesník: 2–5 měsíců

Doba rozkladu neorganického odpadu
igelitová taška: 20–30 let
nedopalek cigarety s filtrem: 10–20 let
plechovka: 5–15 let
krabička od pití: 6–10 let
plastový kelímek nebo PET lahev: 50–100 let
sklo a polystyren: nikdy, odhad asi 3000 let

PADLÝM ZA SVOBODU Při příležitosti výročí osvobození naší vlasti položila 8. května 2011 starostka Kopidlna Ing. Hana Masáková květiny u pomníků padlých vojáků a na dalších pietních místech ve městě a také na jedno vzpomínkové místo v Rožďalovicích.

Mážoretky se na slavnostech představí v nových kostýmech

Letošní školní rok, pro mážoretky z Kopidlna již jedenáctý, se chýlí pomalu ke konci. Prošli jsme jím se dvěma družstvy. Starší Stonožky pod vedením Evy Pšeničkové mají čtrnáctičlenné družstvo, které ještě dokážou rozdělit na dvě mini formace a nebo několik jednotlivců. Podle toho, v jakých kategoriích která děvčata soutěží.

Malé mážoretky, které se na své první úspěchy teprve pilně připravují, pracují při základní škole v Kopidlně a jmenují se Včelky. Jsou pilné, jak již název napovídá, ale do pořádného družstva jim chybí ještě alespoň dvě řady. Potřebujeme proto, aby se přidala další šikovná děvčata, která by družstvo malých začátečnic doplnila.

Dívky se pravidelně účastní soutěží i přehlídek, kde sklízí nemalé úspěchy. I v našem městečku pořádáme soutěže, ta pro začátečnický se jmenuje „Kopidlnské Kopýtko“ a má již dvouletou tradici. Letošního ročníku se zúčastnilo 19 družstev nejen z našeho kraje. Další pěkná akce, která se nám v Kopidlně podařila zorganizovat, byla nominace na mistrovství republiky.

Je to soutěž, kterou pořádá IMA, a probíhá po celé republice. V Kopidlně se pořádala poprvé a je třeba poděkovat rodičům mážorettek, kteří se postarali o organizaci a občerstvení při takto náročné akci.

A jistě se teď zeptáte, kde budou mážoretky vystupovat, abyste se také podívali, jak jim to sluší. I letos mají nové kostýmy a představí se v nich na slavnostech v Kopidlně dne 25. června 2011.

Věřím, že se rádi přijdete podívat a potlesk a úsměv ve tvářích všech diváků jim budou povzbuzením do další práce.

Eva Chaloupská

Zprávy ze zahradnické školy

Stříbro pro V. Brandovou na Floře v Olomouci

Olomoucké výstaviště Flora patřilo od 28. dubna do 1. května 2011 jarní etapě mezinárodní zahradnické výstavy Flora Olomouc, tradičně doprovázené zahradnickými trhy a veletrhem drobné zahradní mechanizace Hortifarm. Květinová nabídka největší a nejstarší květinové výstavy v České republice (s tradicí od roku 1958) byla i letos velmi pestrá.

Největší výstavní pavilon A byl tradičně vyhrazen hlavní expozici výstavy. Její tvůrce zahradní architekt I. Otruba se inspiroval řeckými bájemi a koncipoval ji jako blaženou ZAHRADU HESPERIDEK (= v řecké mytologii blaženou zahradou bohů se zlatým stromem nesmrtnosti. Úkol hlídat je dostaly Hesperidy – sedm dcer bohyně noci Nykty a Titána Atlanta. Strážkyně božské zahrady najdeme i na obloze, a to v souhvězdí Malého medvěda).

Na květinovou pouť starořeckou krajinou se hlavní expozice proměnila díky pěstitelskému a aranžérskému umění vídeňských městských zahradníků – do Olomouce přivezli téměř devět tisíc kusů jarních květů. Exotickým protějškem jarní přehlídky byla expozice Thajského království s překrásnými hrnkovými a řezanými orchidejemi. Prostory přízemí se zaplnily i téměř padesátkou exponátů floristické soutěže, letos na muzikálové či divadelní téma: V hlavní roli: Klobouk. Soutěž byla dobře obsazena v obou kategoriích

– juniorské i seniorské. Diplom a stříbrnou medaili od pořadatelů – Svazu květinářů a floristů ČR – získala žákyně naší školy V. Brandová, která se připravovala pod vedením Bc. H. Hladíkové.

Do Olomouce se vrátili i holandští zahradníci s jarními cibulovinami v nejrůznějších barvách, velikostech či odrůdách. Polští vystavovatelé předvedli vedle okrasných dřevin i řezané květiny. V přízemí pavilonu byla k vidění přehlídka okrasných výpěstků Svazu školkařů České republiky a expozice středních a vysokých zahradnických škol: Zahradnické fakulty Mendelovy univerzity Brno, Vyšší odborné školy zahradnické Mělník a Zahradnické školy Kopidlno. Námět N. Novotné a H. Hladíkové pomáhaly na místě realizovat žákyně M. Koutová, L. Zumrová a P. Zelenková. Tato expozice získala zlatou medaili v kategorii výstavních ploch do 15 m².

Projekt Comenius: studenti z Kopidlna v Bavorsku

Ve dnech 19.–23. března 2011 hostila Střední škola zahradnická v Kopidlně učitele a žáky z partnerských zemí programu Comenius, které spolupracují na projektu zaměřeném na ekologii a životní prostředí. Kromě práce na projektu poznali hosté krásy Českého ráje, podívali se do Dětenic a navštívili naše hlavní město Prahu. V doprovodu žáků naší školy zavítali také na ČZU v Praze Suchbátě, která dlouhodobě spolupracuje s kopidlenskou zahradnickou školou při vzdělávání budoucích odborných učitelů. Po přivítání obdrželi zúčastnění informace o podmínkách studia a prošli si celý areál, kde jsou nové sadovnické úpravy podle profesora sadovnictví Jiřího Marečka. Viděli nové budovy, tropické skleníky (zde byla přednáška) i pěstební políčka zeleniny a ovocný sad. Po přesunu autobusem k Vltavě se přívozem převezli na druhý břeh, kde navštívili výzkumné plochy ČZU. Přívoz byl pro všechny velký zážitek; cesta malou lodičkou nahrazuje v těchto místech MHD. Poté byli seznámeni s různými pokusnými úkoly a pokusnými výsadbami ovocných dřevin. Pěšky se přesunuli k nedalekému skleníku Fata Morgana v Praze Troji. Prohlédli si celou expozici skleníkových rostlin a výstavu orchidejí, která byla v tomto čase ve skleníku instalována. Po absolvování odborné části programu si všichni rádi prošli turisticky nejnavštěvovanější historické památky.

Zahraniční delegace byly nadšeny zájemem naší školy, palmovým skleníkem a zámeckým parkem. Naši žáci zase uvítali příležitost ke komunikaci se svými vrstevníky v němčině a angličtině.

V rámci projektu Comenius strávily studentky zahradnické školy Kopidlno se svými učiteli cizích jazyků Mgr. M. Karbanovou a Ing. A. Strážnou pracovní týden v Bavorsku. Během dvou let se scházeli zástupci šesti škol z pěti zemí, aby pracovali na projektu EU pod názvem IKUS. Němečtí partneři z Realschule Rosenheim a Brannenburger hostili 4. 4. až 8. 4. 2011 účastníky z ČR, Itálie, Maďarska a Polska, kde zástupci škol představili konečné výsledky svých prací. Německo sestavilo jezdící robot, Polsko se zaměřilo na fyzikální pokusy,

Itálie zjišťovala obsah vitamínu C v citrónech, Maďarsko vytvořilo německo-ekologický kalendář. Chorvatsko od projektu odstoupilo. Za spolupráce ČZU v Praze studenti naší školy zjišťovali obsah vitamínu C ve vybraných odrůdách ovoce a zeleniny. Odbornou poradkyní jim byla Bc. P. Malá, pod jejímž vedením studenti pracovali. Výsledky experimentu prezentovaly A. Nováková a K. Černá. Powerpointová prezentace našich studentů byla zvládnuta velmi dobře a ústní prezentace v němčině potvrdila jazykovou připravenost českých studentek.

Během návštěvy účastníci poznávali bohatou historii bavorského kraje při prohlídkách rosenheimského muzea, kostelů, katedrál a rakouského hradu Kufstein. Všechny nadchla nádherná alpská příroda. Studentky si procvičily němčinu i v německé rodině, se kterou strávily několik nezapomenutelných večerů, a navázaly nová přátelství.

Juniorská kategorie na Děčínské kotvě 2011

Ve spolupráci Svazu květinářů a floristů ČR se Střední zahradnickou a zemědělskou školou A. E. Komerse v Děčíně a městem Děčín se konalo mistrovství floristů ČR Děčínská kotva 2011.

Kromě tradiční soutěže (18. a 19. 5. 2011) a výstavy se také uskutečnilo setkání všech významných osobností a firem, jež se na soutěži v průběhu 40 let podíleli. Záštitu nad Děčínskou kotvou 2011 převzali: ministr zemědělství ČR I. Fuksa, předseda Asociace krajů ČR M. Hašek a prezident Agrární komory ČR J. Veleba.

V juniorské kategorii soutěžily i naše žákyně T. Josefová a I. Rejňáková.

Soutěžními úkoly byly: kulatá svatební kytice pro nevěstu Rubínové svatby, překvapení, kytice vyjadřující 40. výročí Děčínské kotvy a slavnostní stůl k výročí Rubínové svatby. Soutěž doplnil odborný floristický program, slavnostní gala-večeř a květinová show.

Zprávy ze zahradnické školy

Žáci v Německu viděli, kde přišel majitel zámku Kopidlna o oko

Pátá schůzka účastníků programu v projektu partnerství Leonardo da Vinci se uskutečnila na půdě německé školy ve Schkeuditz 28. 3. až 1. 4. 2011. Cílem tohoto setkání bylo zhodnotit dosud vytvořenou koncepci a propojit získané dovednosti a znalosti v jeden celek a ujasnit si nedostatky, které vznikly v průběhu práce na projektu.

Po příjezdu proběhlo v partnerské škole slavnostní přivítání a seznámení s programem pracovního setkání. Další den byl na-

plánován celodenní výlet do hlavního města Německa Berlína. Zde jsme absolvovali okružní jízdu městem a zhlédli nejdůležitější památky. Další prohlídku jsme absolvovali

pěšky, navštívili jsme Brandenburskou bránu, Alexanderplatz a výtahem jsme vyjeli i na vyhlídkovou Televizní věž. V rámci poznávání realii jsme zavítali i do Lipska, kde jsme si prohlédli nejzajímavější pamětihodnosti, navštívili jsme hrob J. S. Bacha a starobylé centrum. Poté jsme se podívali do odborné školy gastronomického zaměření. Paní ředitelka nás provedla celou školou včetně praktických dílen, které byly slavnostně vyzdobeny a konaly se zde právě závěrečné zkoušky. V odpoledních hodinách jsme navštívili jeden z nejmodernějších závodů firmy BMW v blízkosti Lipska. Průvodce nás provedl závodem a podrobně seznámil s celou výrobou automobilů.

Celý následující den byl věnován práci v odborných dílnách partnerské školy. Studenti se rozdělili do skupin tak, aby v každé skupině byli zastoupeni žáci z jednotlivých partnerských zemí. Jedna skupina vytvářela mezinárodní menu, druhá skupina pekla moučníky, třetí skupina prováděla floristickou výzdobu stolů a čtvrtá skupina zajišťovala divadelní vystoupení v rámci kulturního programu. Ve večerních hodinách proběhlo závěrečné přátelské setkání, kde bylo možno zhlédnout všechny výrobky žáků. Ředi-

tel partnerské školy kladně zhodnotil celou akci, všem účastníkům předal upomínkové dárečky a celou akci zakončil.

Cestou domů jsme krátce zastavili u památníku bitvy národů u Lipska v roce 1813. Zajímavé na tomto zastavení pro žáky naší školy bylo to, že se této vítězné bitvy zúčastnil i tehdejší majitel zámku Kopidlna František Josef Jindřich Schlik (1789–1862), který zde přišel o pravé oko. Další zastávkou byly Drážďany, kde jsme navštívili známou barokní stavbu Zwinger, historickou část města, barokní kostel Frauenkirche, Klenotnici a sbírku pokladů Historická Zelená klenba v Rezidenčním zámku. V pozdních odpoledních hodinách jsme se vrátili přes Děčín do Kopidlna.

Zahradníci předvedli své umění na Lipové ratolesti

Společnost Výstaviště Flora Olomouc, a. s., se letos nabídla uspořádat spolu se Svazem zakládání a údržby zeleně 4. ročník soutěže Lipová ratolest. Pro soutěž deseti čtyřčlenných družstev zvolila prostor Fontánkové aleje v blízkosti pavilónů E a G. Původně tam bývalo korzo s řadou drobných fontán, dokoňponovaných tvarovanými tisy a trvalkovými kombinacemi s letničkami a cibulovinami. Netradiční alej však dosloužila a rehabilitace tohoto významného a frekventovaného místa byla nezbytná.

Ve dnech 4.–6. května 2011 měli návštěvníci Smetanových sadů příležitost vidět na vlastní oči, jak se ve Fontánkové aleji zrodilo nové sadovnické dílo, které potěší nejenom nejmenší návštěvníky parku, ale také jejich rodiče. Podle projektu zahradních architektů Ing. R. Pavlačky a Ing. L. Čecha tam založili mladí zahradníci – žáci středních škol a učilišť z celé České republiky – nový parčík. Cílem soutěže Lipová ratolest je mimo jiné ukázat široké veřejnosti, jak se změnil zahradnický obor, kolik nových znalostí a dovedností musí prokázat tým, který pohotovostí, obratností a vytrvalostí obhájí také dobré jméno své školy. Obtížná třídní soutěž před zraky odborné poroty a občanů pořádajícího města opravdu prověřila, jak jsou studenti připraveni realizovat projek-

tantův záměr, zorganizovat si práci a vycházet dobře s investorem, kterého ve svazové soutěži zastupují odborní porotci.

Školy dostaly 3 týdny před zahájením soutěžní projekt. Soutěžící přijeli do Olomouce v doprovodu svých pedagogů, kteří jim mohli poskytnout cenné rady. Podle projektu zajistila rostlinný materiál, dlažby, koberecový trávník i potřebnou zahradnickou techniku pořádající organizace. Projektanti se snažili, aby každý tým mohl na svém úseku dokázat, že si umí připravit půdu, zasadit strom, keře a rostliny, že je kreativní a navíc, že také zvládá takové dovednosti, jako je na příklad pokládání trávníkového koberece či dláždění. Jak se rozvíjí obor, je i soutěž mladých zahradníků rok od roku náročnější. Porotci, kteří po

všechny dny práci soutěžících bodovali, nešetřili slovy uznání. Soutěžící dostali plány úprav a převzali soutěžní plochu, na které byla provedena hrubá modelace terénu a bylo zde položeno torzo kmene listnatého stromu, které bude v budoucnu sloužit jako lavička pro návštěvníky parku. Družstva měla během tří dnů: rozměřit plochu (18 x 8 m) pro dlažbu a záhony, položit a upevnit obrubníky, podsypat, vyrovnat a utužit drenážní vrstvu a položit 83 ks dlaždic 50 x 50 cm, v okolí kmene provést drobnou mozaikovou dlažbu. V další fázi prací bylo třeba navést a vyrovnat substrát a položit travní koberec. V okolí kmene soutěžící vysadili stromek, listnaté keře a osadili skalku trvalkami. Všechny soutěžní plochy vytvořily krásný sadovnický celek, který bude v budoucnu sloužit veřejnosti k rekreačním účelům.

Bodové rozdíly v hodnocení týmů byly opravdu malé. Družstvo zahradnické školy Kopidlna ve složení: I. Rejňáková, J. Čerovský, J. Vavřinec a T. Zich se sice nedostalo na stupně vítězů, ale určitě nezklamalo. Všichni soutěžící dostali od pořadatelů nejenom účastnické listy, ale také drobné dárky a předplatné odborného svazového časopisu Inspirační, v jehož červnovém čísle bude o Lipové ratolesti podrobná reportáž.

Zprávy ze zahradnické školy

Holandsko předvedlo svoji
květinovou krásu návštěvníkům

Ve dnech 14.–18. dubna 2011 se uskutečnila odborná exkurze do Holandska. Po nočním přejezdu Německem účastníci v ranních hodinách dorazili do města Aalsmeeru, kde se nachází největší květinová burza na světě. Měli jsme štěstí, že jsme mohli jít na prohlídku do hlavní budovy mezi prvními návštěvníky, protože později bývá nutné vystát hodinovou frontu. Po důkladné prohlídce jsme se přesunuli do starého historického města

Alkmaar, ve kterém právě probíhaly starodávné sýrové trhy. Bylo zde možno vidět Holanďany v tradičních krojích, jak nosí na nosítkách obrovská kola sýrů. Součástí trhů byla i ochutnávka a prodej. Další zastávkou byla rybářská vesnice Volendam s krásným historickým centrem a množstvím rybářských domků. Na rodinné sýrové farmě Alida Hoeve jsme vyslechli přednášku o výrobě sýrů a výrobě dřeváků. Poslední zastávka byla v rybářské vesnici Marken, kde obyvatelé ještě nosí dobové kroje. Poté jsme se jeli ubytovat do kempu na břehu jezera, kde jsme dvě noci strávili v dřevěných chatkách. Další den jsme odcestovali do města Noordwijk, kde se každoročně koná Jarní květinový korzo. Jedná se o průvod alegorických vozů z tisíců řezaných květů. Původně se jednalo pouze o prezentaci konce jarní květinové sezóny. Dnes patří tato paráda k tomu nejkrásnějšímu a nejvoňavějšímu, co můžete v Holandsku spatřit a zažít. Květinový korzo začíná ráno v Noordwijku a pokračuje do Haarleemu, kde večer končí. Z Noordwijku jsme přešli do parku Keukenhof, který leží u městečka Lisse, asi 30 kilometrů od Amsterdamu a je největším květinovým parkem na světě. Zde se ocitnete uprostřed nekonečných polí s tulipány, krokusy, hyacinty, narcisy, liliemi, které rozkvetou na neuvěřitelných 32 hektarech. Jinak se zde počítá v milionech: obdivovat tady můžete více než 7 milionů květů, mezi nimiž hrají prim tulipány. Těch je tu vysázeno 4,5 milionu.

V letošním roce zaměstnanci, a zejména zahradníci Keukenhofu vzdávali barevný hold Německu, které je nejdůležitějším exportním trhem pro květinové cibulky a také domovem největšího počtu zahraničních návštěvníků parku. Proto bylo také hlavním

tématem výstavy Keukenhof 2011 „Německo – země básníků a filozofů“.

Hlavními náměty v tomto roce byly inspirativní zahrady s německou tematikou, kvetoucí mozaika Braniborské brány a speciální tematická trasa.

Historie parku Keukenhof je mnohem romantičtější, než by se mohla zdát. Keukenhof byla totiž původně bylinková zahrádka („keuken“ znamená v holandštině kuchyně)

holandské hraběnky Jacoby van Beyeren (1401–1436). V roce 1840 pak zahradníci architekti, otec a syn Zocherové (mimočodem, právě ti navrhli věhlasný Vondelpark v Amsterdamu), dali základní podobu současného parku, kterému se dnes obdivuje celý svět.

V parku pracuje pouhých 27 špičkových zahradníků. Procházíte jím po stezkách (celkem můžete ujít až 15 kilometrů), kvetou tady ale také keře, nad vámi se tyčí vzrostlé staleté stromy a společně s důmyslným systémem vodních kanálů a jezírek je to zákoutí jako stvořené pro umělce. Proto zde malíři a sochaři pravidelně pořádají výstavy a ve čtyřech krytých pavilonech čekají na návštěvníky další naprosto úchvatné expozice, tentokrát azalek nebo chryzantém.

Poslední pobytový den jsme odjeli do Naardenu, kde jsme si prohlédli město, starobylé hradby, muzeum J. A. Komenského a kapli, ve které je pochován. Muzeum je oproti minulosti rozšířeno o expozici životní pouti J. A. Komenského a zhlédli jsme zde i zajímavý životopisný film. Poslední zastávkou naší odborné exkurze byl Amsterdam. S průvodcem jsme navštívili nejzajímavější místa města, historické centrum, brusírna diamantů, někteří zájemci navštívili Říšské muzeum s obrazy nejslavnějších mistrů. Celá akce byla zakončena tradiční projíždkou vyhlídkovou lodí po grachttech. Všichni účastníci byli spokojeni s nabitým programem a odnesli si mnoho nových poznatků a zážitků. Exkurze do Holandska se řadí tradičně mezi nejlepší akce, které škola žákům nabízí.

Rubriku připravili H. Hladíková, M. Karbanová, M. Khun, A. Stránská, J. Šourek a Z. Filipová

Lojzík baval publikum
při oslavě Dne matek

Kulturní komise města Kopidlno uspořádala v sobotu 7. května na zahradě domu s pečovatelskou službou oslavu Dne matek. Vystoupil bavič a imitátor Lojzík Matoušek, který se divákům předvedl ve dvou výstupech, jako děda Potůček a jako Felix Holzmann. Je jen velká škoda, že přes ideální počasí byla velmi malá účast diváků, přišlo jich všeho všudy osmnáct. I přesto se všichni dobře bavili, každá žena si odnesla kytičku karafiátů a snad i dobrou náladu. (JaN)

Heidi Janků a Vojta Bernatský na slavnostech

Kopidlenské slavnosti a oslavy 130. výročí místního sboru dobrovolných hasičů představí v sobotu 25. června bohatý program pro všechny generace návštěvníků. Přes den vystoupí různé hudební skupiny, dechové hudby, proběhnou programy pro děti a vystoupení dalších souborů, která vyvrcholí koncertem zpěvačky Heidi Janků a nočním ohňostrojem. Slovem bude Kopidlenskými slavnostmi stejně jako loni provázet sportovní moderátor Vojtěch Bernatský.

Slavit budou i hasiči, kteří si letos připomínají

130. výročí založení sboru. Návštěvníci uvidí výstavu jejich techniky, v rámci programu vystoupí hasiči z Rychnova nad Kněžnou se Sekyrkovým tancem a zahraje dechovka Skutečtí hasiči.

Pořadatelé navíc připravili v obřadní síni prezentaci místních organizací TJ Sokol, TJ Kopidlno, zahradnické školy i výstavu včelařských a šachových kronik nebo prodej keramiky. Už od čtvrtka 23. června je tady otevřena výstava (Nejen) Jedničky v kopidlenské historii. (kl)

VÝJIMEČNÝ DEN PRO DĚTI A RODIČE 14. květen 2011 se stal výjimečným dnem jak pro nově narozené občanky našeho města, tak pro jejich rodiče, prarodiče či další hosty, kteří se zúčastnili slavnostního obřadu konaného u této příležitosti. V obřadní síni jsme přivítali tyto děti: Filipa Augustína, Nikolase Berného, Ruslana Dubrova, Nelu Faltejskovou, Jakuba Krále, Natálii Novotnou, Zuzanu Smutnou a Jana Zajíce. Pro tento významný den si opět paní učitelka Podzimková připravila s dětmi základní školy velmi hezké vystoupení. Přivítání noví občanci dostanou dárek Městského úřadu Kopidlno – DVD s nahrávkou obřadu. Všem přivítaným dětem přejeme do života hodně štěstí, zdraví a lásky.

R. Horynová

hřbitov Kopidlno

9.30 položení květin a vzpomínka na F. M. Hilmara

kostel sv. Jakuba Většího

10.00 umístění desky k Hilmarově lípě u kostela

15.30-16.30 vystoupení smíšeného pěveckého sboru Smetana z Jičína

pódium na náměstí

13.00 slavnostní zahájení akce na náměstí

13.10 přivítání starostkou města

13.15-15.00 vzpomínka na F. M. Hilmara a 130 let založení SDH Kopidlno

13.20-13.40 vystoupení hasičů z Rychnova nad Kněžnou „Sekyrkový tanec“

13.40-15.30 vystoupení dechové hudby Skutečtí hasiči a mažoretok Stonožka Kopidlno

15.30-17.00 vystoupení VOSA Trutnov – dětské odpoledne

17.00-17.20 vystoupení aerobiku Jičín

17.20-18.40 vzpomínka na Banjo Jamboree - Maňana Bluegrass Band

18.40-19.45 vystoupení skupiny Olympik revival

20.00-21.00 koncert kapely JEL BAND

21.00-22.15 vystoupení zpěvačky Heidi Janků

22.15-22.25 OHŇOSTROJ

22.25-01.00 noční koncert - hraje JEL BAND

01.00 závěr akce

obřadní síň MěÚ Kopidlno

celý den prezentace místních organizací TJ Sokol, TJ Kopidlno, SZAŠ

celý den vzpomínkový panel na F. M. Hilmara

celý den výstava včelařských a šachových kronik

celý den prodej keramiky a paličkování

celý den výstava (Nejen) Jedničky v kopidlenské historii (výstava potrvá od 23. 6. do 25. 6. 2011)

náměstí

celý den občerstvení Pivovar Nová Paka, Pivovar Náchod, Novák Holín, místní podnikatelé

10.00-17.00 „Barevný den plný her“ – atrakce pro děti (trampolína, koloběžky, domino)

celý den výstava hasičské techniky

10.00-16.00 ukázka auto-moto veteránů – před MěÚ

10.00-12.00 šachová simultánka a výstava včelařů v průjezdu radnice

park

12.30-17.00 otevřen palmový skleník

víceúčelová sportovní hala

10.00-16.00 den otevřených dveří

14.00-16.00 ukázka jumpingu

vstupné dobrovolné

Zprávy ze základní školy

Čemukoli se učíš, učíš se pro sebe. Co přinesl školní rok v ZŠ a MŠ

Závěr školního roku 2010/2011 se nezapomenutelně blíží, a proto bych vás chtěla krátce seznámit s jeho průběhem v ZŠ a MŠ Kopidlno.

Od tohoto školního roku pracuje celá škola podle Rámcového vzdělávacího programu, na jehož základě pedagogové vytvořili vlastní školní vzdělávací program pod názvem „Čemukoli se učíš, učíš se pro sebe“. Žákům druhého stupně jsme nabídli výběr z deseti volitelných předmětů, všichni žáci školy byli zapojeni do čtyř projektových dnů určených k naplňování jednotlivých okruhů průřezových témat. Ve škole začal pracovat žákovský parlament, jehož schůzek se účastnili zástupci 3. až 9. ročníku. V letošním roce jsme uskutečnili lyžařský výcvik a žáci 1. stupně se zúčastnili plaveckého výcviku.

Součástí výuky byla i účast na olympiádách a soutěžích. V soutěži Kopidlenský kvítek se umístila Kateřina Hladíková na 4. místě, v Běhu 17. listopadu obsadili žáci naší školy Vratislav Nasikovský a Jiří Kateřina 1. místo v kategorii mladších a starších žáků. Na Matematické olympiádě pro 5. ročník získala Jana Zajícová 5. místo a na stejném místě se objevila i ve výsledkové listině Pythagoriády. Za vítězství v soutěži Čtyři živly v architektuře vyhrály žákyně Lucie Martínková a Kateřina Hladíková zájezd do Nového Města nad Metují. V soutěži Řemeslo má zlaté dno se na 8. místě umístil Miloš Skřivánek, pro soutěž vytvořil dřevěný korbel.

Ve škole pracovaly i zájmové kroužky: paličkování, šachy, včelařský, mažoretky, keramický, flétna, háčkování, modelářský, vaření, divadelní – Vratné lahve, dramaček, pěvec-ky a kroužek ZAV.

Na veřejnosti jsme se prezentovali prostřednictvím Velikonočního dne otevřených dveří, škola se aktivně zapojí do připravova-

ných Kopidlenských slavností. Kromě každodenní výchovně-vzdělávací práce s žáky je škola zapojena do několika projektů:

1.	Učíme interaktivně 2. stupeň	2009–2012
2.	Učíme interaktivně 1. stupeň	2010–2012
3.	EU – peníze školám	2011–2013
4.	Mikroprojekt CZ-PL „Tu a tam kamarády mám“	2011–2012
5.	Program aktivit v oblasti prevence rizikového chování na ZŠ a MŠ Kopidlno (adaptační pobyt)	2011
6.	ŠIK – školní informační kanál	2009–2014
7.	Celostátní projekty Šance a Květinový den	
8.	Recyklohraní	
9.	Volba povolání	2009–2011
10.	„Řemeslo má zlaté dno a čisté ruce“	2009–2011
11.	Podpora činností v oblasti prevence rizikového chování žáků v regionech Hradec Králové a Jičín, o. s. Prostor	2010

K lednovému zápisu do 1. třídy se dostavilo 29 dětí, zákonní zástupci tří dětí požádali o odklad školní docházky. Od září 2011 bude 1. třídu pravděpodobně navštěvovat 26 žáků. V červnu se rozloučíme s 28 žáky 9. třídy, třemi žáky ze 7. ročníku a jedním žákem z 8. a 5. třídy.

Všem vycházejícím žákům přejeme na vybraných středních školách i v osobním životě hodně štěstí a úspěchů.

Na závěr bych ráda poděkovala všem zaměstnancům školy, zřizovateli a ostatním našim příznivcům za spolupráci v uplynulém školním roce a popřála všem příjemné prožití letních měsíců.

Mgr. Jana Hladíková, ZŠ a MŠ Kopidlno

Nevšední podívaná: draví ptáci v akci

Kateřina Klučilová a Radek Kemr píšou o organizaci Zeyferus, která navštívila naši školu.

Dne 28. dubna se všechny třídy ze základní školy v Kopidlně šly podívat na přehlídku dravých ptáků. Jako první se nám představili páni sokolníci, kteří nám ukázali všechny druhy dravých ptáků, co s sebou přivezli. Např. orly, supy, sovy a také sokoly. Řekli nám, kde ti ptáci žijí a čím se živí. Dále nám ukázali, jak tyto ptáky loví potravu. Při lovu používali sokolníci vycpané náhražky. Za každý úspěšný lov dostali dravci odměnu.

Součástí programu byly soutěže o pexeso, kvarteto, kalendář, pohlednice a hlavní cena byl plakát a odchycení dravého ptáka na ruku.

Mně se nejvíce líbilo karančo jižní. Myslím si, že se to líbilo všem dětem, co tam byly. A že si všichni odnesli spoustu poznatků i zážitků. Byla jsem nadšená, jelikož jsem nečekala takový požitek a prima podívanou.

Kateřina Klučilová

Ve čtvrtek 28. dubna jsme byli na ukázce dravých ptáků, kterou vedla organizace Zeyferus. Když jsme přišli, museli jsme čekat, než přijdou ostatní třídy. Mezi tím jsme si mohli prohlédnout všechny ptáky. Když dorazili už všichni, tak nám řekli, jak se který pták jmenuje a jak je mají seřazené. Stáli jsme v kruhu a nalevo byli dravci, uprostřed sovy, napravo sokolovití a bokem orlí a supi. Mezi sovami a sokolovitými byl také karančo jižní.

Když o nich vše řekli, začali nám dávat otázky a my jsme museli odpovídat. Dostávali jsme za to odměny např. pexeso, kvarteto, kalendář a hlavní cena byla chytit si ptáka na rukavici. Dále nám ukazovali let ptáků. Nejdříve letěla poštolka a pak sova, kaně, karančo a další, nakonec letěl sup. K závěru si mohl výherce hlavní ceny chytit ptáka.

Celou dobu nám vyprávěli různé historky a nezapomínali dávat ptákům odměny za splnění úkolů, např. za ulovení vycpané náhražky jiného zvířete. Vše bylo zábavné, dokonce se i počasí podařilo a myslím, že se nám to všem líbilo.

Radek Kemr

Na zámek i do Pekla za odměnu v soutěži

V rámci hodin dějepisného semináře jsme se v letošním školním roce zúčastnili projektu Čtyři živly v architektuře a umění. Měly jsme za úkol vyplnit otázky, které se týkaly jižního kraje. Žákyně Kateřina Hladíková a Lucie Martínková v této soutěži uspěly a za odměnu jely na výlet do náchodského zámku. Zároveň navštívily přírodní rezervaci, které se říká Peklo. Další ocenění v této soutěži získala Tereza Komárková a dobře si vedly i další naše spolužačky.

A jak vzpomínají na svůj výlet vítězky? „Po příchodu do zámku nás pan kastelán Růžička přivítal a pozval nás do velké místnosti s nazzdobeným stolem připraveným k obědu. Po velmi chutném jídle jsme se všichni přesunuli na prohlídku zámku. U zámku se

nám nejvíce líbili dva medvědi. Po krásné straveném dnu jsme jely domů.“

Kateřina Hladíková a Lucie Martínková, žákyně dějepisného semináře

Zprávy ze základní školy

Očima vycházejících žáků: Co mi dala a vzala základní škola

Co mi dala základní škola? Určitě mně dala vědomosti z matematiky, českého jazyka, chemie, fyziky, cizích jazyků, přírodopisu a zeměpisu. Dala mi možnost rozvíjet moje schopnosti a dovednosti. Například v oblasti ručních prací. Naučila jsem se plést, plést z pedigu, háčkovat a vyrábět zajímavé věci. Škola mi dala přátele. I toho nejlepšího a tím je Lucka. Doufám, že si při studiu na střední škole najdeme čas a něco spolu podnikneme. Dala mi možnost poznat mnoho skvělých učitelů a učitelky, kterých si vážím. Víte, co mi dala ještě? Dala mi určitě spoustu zážitků a vzpomínek. Jak ty dobré, tak ty špatné, ale i takové, na které budu ráda vzpomínat po celý život.

Marně přemýšlím, co mi vzala základní škola. Nic mě nenapadá. Lektro by napsal: „Devět let mého života,“ ale já si to nemyslím. Podle mého názoru mi škola určitě více dala, než vzala. Když nad tím tak přemýšlím, tak kdyby nebylo školy, byli bychom hloupí, jen bychom doma seděli u počítačů nebo televize, a stejně bychom nevěděli, co se tam píše, protože jsme se nenaučili číst. Takže nemůžu říct, že by mi základní škola něco vzala.

Zuzana Jarošová, 9. třída

Škola je určitě důležitá pro každého. Každý z nás do ní musí chodit, aby se naučil číst a psát, to je první velmi důležitá věc, co mi škola mohla dát. Myslím si, že první rok chodil do školy každý s radostí a s nadšením, že to je něco nového, nebo snad ne? První rok mě to velice bavilo, jako každého. Poznal jsem nové kamarády. Po první třídě mě opustilo nadšení, ale stejně musím chodit do školy stále. Proč? Protože se chci naučit mnohem více věcí a protože chci v životě něčeho dosáhnout, ale to chce asi každý. Jenže každý má jiné nároky a požadavky a úplně jiné názory na spoustu věcí. Většina dětí už bere devátou třídu jako nic, že už se nic nedozví a že ji nepotřebují, ale to je omyl, protože i v deváté třídě je mnoho věcí, které potřebujeme k dalšímu studiu. Pokud se nebudeme snažit, tak ničeho v životě nedosáhneme. Ti, co se chystají na střední školu, budou čerpat z toho, co jim dala základní škola, ale i ti, co jdou na odborné učiliště, a nakonec i ti, kteří půjdou po základní škole

Vycházející žáci ZŠ Kopidlno v roce 2010/2011

Stojící zleva: Nikola Krejčíková, Aneta Rejzková, Artur Osadčenko, Iveta Brožová, Radka Zajícová, Pavlína Valentová, Renata Stránská, Jiří Kateřínák, Zuzana Jarošová, Michaela Berná. **Sedící zleva vzadu:** Lucie Maxianová, David Šretr, Jana Maximenková, Štěpán Funfálek, Nikola Žemberi, Kristýna Nalezinková, Vojtěch Kůřil. **Sedící zleva vpředu:** Veronika Marková, Daniel Vycpálek, Eva Táborová, Ivo Miške, Jan Wajs, Gabriel Boldi, Štefan Nedělský. **Ležící vpředu:** Tereza Tóthová, Jan Minář.

pracovat, i ti uplatní své vědomosti v práci i v životě. Škola nám dává do života opravdu mnoho a to hlavní, na co budeme později nabalovat další a další vědomosti. Škola nás připraví i psychicky, abychom věděli, jak se máme ve společnosti chovat. Léta na základní škole jsou pro nás jedny z nejdůležitějších v životě. Za tuto dobu se úplně změním a hlavně v těchto letech nám to „pálí“ asi nejvíce, tak bychom toho měli využít ve svůj prospěch. Škola mi ale také vzala spoustu volného času, kterého jsem mohl využít jinak, ale jsem se to rád, že chodím do školy. Škola mi také vzala hodně nervů, protože za těchto devět let jsem tu zažil hodně takových stresových i radostných situací. A za to všechno, co mě tu naučili, mohu poděkovat všem učitelům, kteří mě tu učili a co to se mnou hlavně vydrželi.

Jiří Kateřínák, 9. třída

Když se ohlédnu za svojí docházkou do základní školy, přijde mi, že to všechno uteklo jako voda. Vzpomínám si, jak jsem se těšil do první třídy, že už nebudu chodit do mateřské školy.

A teď? Je mi patnáct, přijdu si skoro dospělý a rozhoduju se o své budoucí škole a o svém životě. Jsem rád, že těch devět let končí, ale stejně se budu za pár let chtít znovu vrátit na základní

školu. Teda alespoň mi to tak říkají kamarádi ze středních škol.

Základní škola mi toho dala hodně, kromě toho, že mě naučila základy gramotnosti, dala mně hodně kamarádů, zážitků a vzpomínek. Je toho opravdu mnoho a vím, že na základní školu budu vzpomínat po zbytek svého života. Ale je i pár věcí, které mi škola vzala. Například spoustu času, nebo to, že se ráno nemůžu prospat.

I když není naše škola ta nejlepší ani nejhezčí, rád do ní chodím, ale na druhou stranu mě štve, že se například nedokážeme domluvit a velice často se hádáme. Doufám, že své spolužáky budu vídat i po tom, až se každý vydá jiným směrem.

Artur Osadčenko, 9. třída

Základní škola a Mateřská škola Kopidlno

Vás zve

do obřadní síně Městského úřadu v Kopidlně

dne 30. června v 8 hodin

na Slavnostní vyřazení žáků 9. třídy

Zprávy ze základní školy

**Škola přivítala návštěvníky
ve velikonoční atmosféře**

Oslavy velikonočních svátků proběhly letos v kopidlenské základní škole ve tvorbě a radostném duchu. Dne 16. 4. 2011 přivítali žáci i učitelé své návštěvníky v rámci tradičního Dne otevřených dveří pestrou velikonoční atmosférou. Nedočkaví příznivci velikonočních zvyků a radovánek si tak mohli zkrátit čekání na nadcházející svátky jara během nejrůznějších aktivit. V každé třídě se linula vůně statné břízy, jejíž nazdobené větve vévodily velikonočnímu hemžení, a sedmáci vypěstovali ve své učebně hustý trávník.

V přízemí hlavní budovy ulice Tomáše Svobody lákala k návštěvě prodejní výstava keramiky, výrobky z pedigu a dalších materiálů. Sami jsme si zde mohli vyrobit půvabné velikonoční zapichovátko do květináče. Na své si přišli rovněž milovníci zdobených velikonočních kraslic. Je libo velikonoční odrůda posypaná kořením, zvláštní druh zpestřený barevnými smotky, exemplář omotávaný bavlnkou či další, vyšívaný nití? Tvořivý nadšenec neví, kam dít. Občas pochopitelně nechybělo ani hrozivé „krápl“, kdy některý horlivý tvůrce včas nepolapil svojí vyráběnou kraslici. Ale nevaď! I z rozdrčených skořápek vyrobili šestáci kouzelné velikonoční dekorace.

Ještě s rukama od lepidla a barev zvědavě spěcháme druhým patrem, kde pošimrá naše nosy omamná vůně vosku. S pomocí včelařů z místního kroužku můžeme vykouzlit svíčku s jarními motivy. S rozcvičenými prsty se pak s chutí vrhneme na další velikonoční disciplínu, pletení košíčků z pedigu, jimiž můžeme dozdobit své dosavadní výrobky. V rukou zdatné instruktorky se celá záležitost s láňovým proutím zdá velice jednoduchá, v našich dlaních se však

úhledné proutky mohou změnit v dábelky neposedné provázky. Jak se však říká, trpělivost růže přináší a nám přinese zajímavou klíčku na naši nejvyvolenější kraslici. O trpělivosti nám mohou vyprávět i nádherná paličkovaná díla šikovných dívek a dam. Labirynty nití a nitek tvořící dohromady fascinující obrazce nás zcela jistě uchvátí.

K jaru však nepatří pouze kraslice, slepičky a kuřátka na mnoho způsobů, ale i další zvířata. Zbývá-li nám ještě hodně elánu, pustíme se do výroby papírového králíka. Na výběr jsou barvy různých plemen tří velikostí. Že je to těžké? Pro inspiraci si můžete prohlédnout a podrbat za uchem dva živé ušáky v barvě Boba a Bobka, miláčky paní učitelky Jaroslavy Novotné. Nesplí však v kloubouku, ale v bytelné ohradce. Ti nejtrpělivější se mohou dočkat i dalšího programu, králíčího skoku do výšky před dřevěné bednění. Výlet do školy se oběma velmi líbil.

Po rušných aktivitách uvítáme později trochu klidu. Nahlédneme proto do prostor učebny fyziky, kde právě probíhá šachový turnaj. Chvilka soustředění, tah, reakce spoluhráče. Hlavně pozor, abychom si napětím nerozmačkali naše nazdobené výtvary. Prudká rošáda křehké vaječné skořápce přece jen nesvědčí.

Čas ubíhá jako voda a za vynaloženou snahu máme nárok na občerstvení ve školní jídelně. Řízek, gulášová polévka, pravý kopidlenský perník a jiné speciality zcela jistě završí naši spokojenost. Posílení můžeme vyrazit do dalších velikonočních expozic kopidlenské školy. Snaha všech, kdo tuto náročnou akci připravovali, směřovala k získání pocitu: „Bylo to opět fajn.“

Ilona Pluhařová

**Žáci pronikali
do problematiky médií**

Žáci se seznámili s technikou a výrobními postupy tiskárny.

Dne 16. 5. 2011 se žáci druhého stupně kopidlenské základní školy zúčastnili pestrého programu v rámci projektového dne nazvaného Mediální výchova, jenž měl žáky zavést do problematiky médií. Během exkurze v jičínské firmě RK TISK se všichni přítomní seznámili s výrobou jednotlivých druhů tiskovin, novin a časopisů, poznali povolání, která vykonávají lidé v tiskárně, prohlédli si tiskařskou techniku, seznámili se s některými druhy způsobu tisku a získali představu o finální distribuci tiskařských výrobků. Exkurze byla rovněž zaměřena na informovanost žáků o výrobě jim známých tiskovin.

Druhou část projektového dne tvořilo literární pásmo s novinářem Bohumírem Procházkou alias proChorem v okrese knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně. Žáci formulovali pojem média a společně s přítomným novinářem poznávali klady a zápory působení médií, diskutovali rovněž o předložených problémech. Pozornost byla věnována i nejznámějším novinářům (J. Hašek, K. Čapek, H. Pawlovská aj.) a žáci se také snažili uhodnout některé slangové výrazy ze žurnalistiky. Pásmo bylo proloženo množstvím zajímavostí ze života novináře a přítomný proChor nastínil i klady a zápory novinářské práce.

Ve třetí fázi projektového dne vytvářeli žáci za pomoci třídní učitelky reportáž k uskutečněným akcím.

Ilona Pluhařová

Novinář během besedy přiblížil minulost i současnost žurnalistiky.

Zprávy ze základní školy

Co si žáci odnesli z besed v knihovně

Vážení čtenáři, milí příznivci, v měsíci březnu naši knihovnu navštívilo 280 čtenářů, internetové stránky zhlédlo 50 návštěvníků. V rámci „Března – měsíce čtenářů“ jsem připravila několik besed pro žáky ZŠ v Kopidlně. Žáci I. stupně a II. stupně měli možnost prokázat znalosti z naší historie týkající se Starých pověstí českých a samotné spisovatelské osobnosti Aloise Jiráska. Žáci 9. třídy si mohli ověřit všeobecné znalosti týkající se literatury. Své zážitky pak shrnuli do svých postřehů, které vám předkládám k nahlédnutí.

Romana Komárková, knihovnice

Beseda na téma Alois Jirásek – Staré pověsti české (5. a 7. třída)

Dne 6. dubna jsme jako každý rok navštívili knihovnu. Dnešní den pro nás paní knihovnice Komárková nachystala téma Staré pověsti české. Připravila pro nás test, který jsme pomocí vlastních vědomostí a počítače zodpověděli. Také jsme si povídali o spisovatelích a mohli jsme si prohlédnout knihy. Kdo měl zájem, tak si mohl knihu půjčit i domů. A nakonec měl ještě každý říct, co četl nebo jakou knihu čte, a kdo ji napsal. Já teď čtu Kůň mých snů od Christiane Gohlové.

1. Co si pamatuji z besedy?

Včerejší beseda byla velice lákavá na téma A. Jirásek. Byl ze selského rodu, ale pak vystudoval školu na učitele dějepisu. Je to známý spisovatel, autor Starých pověstí českých. Co se historie týče, mám ji ráda a tím pádem i Aloise Jiráska. Paní knihovnice nám dala stručný popis děje, co se v té knize píše. Potom jsme dostali samostatnou práci na hledání v knihách nebo na internetu. Otázky byly tak středně obtížné. O naší skupině nebylo pochyb, že by to nezvládla.

Alois Jirásek se narodil v Hronově, byl učitel dějepisu. Napsal Staré pověsti české a Psohlavce. Staré pověsti české se skládají z šesti hlavních pověstí. Patří sem: Praotec Čech, Krok a jeho dcery (Kazi, Teta, Libuše – byla nejchytřejší a nejhezčí a předpověděla Praze slávu, vzala si Přemysla Otáče. Byla u rozsudku, u kterého jeden muž řekl: „Hanba mužům, kterým žena vládne.“ Kazi si vzala Bivoje. Dále sem patří pověst Dívčí válka. Známá je pověst o Horymíru a jeho Šemíkovi.

2. Hodnocení besedy a její přínos pro mě.

Bylo to hezké, poučné, zábavné... A rád bych si to někdy zopakoval. Docela mě to i zajímalo, co tam paní knihovnice četla.

Beseda byla poučná, protože každý by měl vědět to nejdůležitější o našich pověstech.

Já bych včerejšek zhodnotila tak, že jsem se dozvěděla něco nového, ale také něco, co už jsem věděla. Včerejší tajenky a vyplňovačky, které si pro nás připravila paní knihovnice, mě bavily, protože byly zajímavé a mohli jsme je dělat ve skupinách, takže jsme se krásně doplňovali, co nevěděl jeden, věděl druhý, a když to nevěděl nikdo, tak jsme to mohli hledat na internetu nebo v knihách.

Beseda na téma Závěrečné shrnutí literatury (9. třída)

- Myslím si, že to co jsem dnes napsal, jsem si pamatoval už dříve. Ze včerejška si toho moc nepamatuju a s tímhle asi nikde neuspěju.

- Asi bych se měla začít učit, protože jsem toho moc nevěděla.

- Já nejsem moc na ty knížky a literaturu, takže mě to tam moc nezaujalo. Bylo vidět, že toho moc neumíme. No před besedou jsem toho moc neuměla, po včerejšku už něco málo jo. Ale dlouho se mi to v hlavě neohřeje, pro mě nezajímavý téma, i když vím, že ho budu potřebovat.

- No včera naše vědomosti byly otřesné, paní Komárková z nás nebyla nadšená. Nejhorší byl ten konec, jak jsme se předvedli. Jinak paní knihovnice byla super. Moje včerejší vědomosti byly nic moc, skoro nic jsem nevěděla, ale něco ano. Dnešní vědomosti byly krapet lepší, do budoucna se to prostě musím doučit, abych u maturity neselhala. Myslím, že to byly základní otázky o spisovatelích.

- Moje včerejší vědomosti byly chabé, ale dnes je to o hodně lepší, ani jsem nevěděla, že znám už tolik spisovatelů. A myslím si, že se mi to bude hodit na střední škole.

- Předchozí besedy si nepamatuji, tato se mi docela líbila, až na ten konec. Nového jsem se nedozvěděla asi nic, jen jsem ráda, že jsem měla možnost si znovu osvěžit paměť. To, co jsem věděla včera, vím i teď. Literatura mě prostě baví, takže na těchto věcech si dávám záležet a to nejen proto, že jdu na školu, kde to potřebuji. To, co jsme si řekli, byly důležité základy a to musíme všichni vědět. Bylo to lehké. O těch autorech, o kterých jsme si povídali jsem věděla už před tím. Dále to hodlám využít na knihovnické škole.

Fejeton

Léto,
budiž pochváleno

Když poli u Cholenic zrůžoví tváře rozkvetlou pažitkou, lány cestou do Jičína na všechny kolem křičí křiklavou žlutí řepky a upozorňují alergiky, aby si zavřeli okénka u aut, a parapety mých oken jsou tečkované trusem rorýsů a vrabců, hnízdicích pod střechem, začínám pomalu a nenápadně propadat předdovolenkové náladě.

Při uklízení prádla do skříní podvědomě otevírám zásuvku s plavkami (a většinou ke své hrůze zjišťuji, že budu muset něco udělat buďto s nimi, nebo se svou postavou) a plážové tašky, zažloutlé dlouhým čekáním v přihrádce, přesouvám do koupelny k vyprání. Oprašuji a zkouším slaměné klobouky a prohlížím dobu trvanlivosti u loňských opalovacích krémů a repelentů proti komárům. Na okno v kuchyni mezi kvetoucí orchideje namísto velikonočních kuřátek aranžuji mořské mušle z předpředloňské dovolené, které prospaly zimu v botníku v plechové krabici od lázeňských oplatek z předpředpředloňska. Tapetu na monitoru počítače, zobrazující po zasněžené krajině poupata tulipánů, měním za foto tichomořského ostrova v zapadajícím slunci.

Bližící se dovolená se projevuje i na mém literárním a filmovém vkusu. Namísto knížek po večerech většinou prohlížím katalogy cestovních kanceláří a vybírám si dovolenou slibující bungalov 20 metrů od tropické pláže, plnou penzí a mořský bar, ačkoliv už předem vím, že letos jedu k tetičce do Horní Dolní, kde budu chodit na houby a pomáhat se sušením sena (což mi ovšem vůbec nevadí...). Filmy jako Anděl na věších a Snowboardáci klesají v krabičce s „dívčíčky“ čím dál hlouběji, nahrazovány mnohem příjemnějšími Účastníky zájezdu.

Nejlépe si užívám slunečná sobotní odpoledne. To se vyzbrojena slunečními brýlemi usadím na balkóně, nohy ponořím do škopíku s vodou a mořskou solí a obklopena kvetoucími petúniemi popíjím frappé se spoustou ledu, čtu Robinsona Crusoe, odpočívám a připadám si (skoro) jako na dovolené. Nevěříte? Zkuste si to také, vážně neznám lepší způsob relaxace!

Přeji krásné léto a příjemnou dovolenou.
Jarmila Nováková

Ze včelích úlů

Význam včelařských kroužků při školách

Na jičínském okrese jsou v současné době dva registrované včelařské kroužky, které jsou řádnými členy Českého svazu včelařů. Již v roce 2004 vznikl pod vedením učitele Oldřicha Suchoradského včelařský kroužek při ZŠ v Kopidlně. Když zemřel poslední včelař v Běcharech, byl na místní škole v roce 2008 založen kroužek pod vedením Antonína Erbeny, za podpory paní ředitelky Mgr. Evy Kaprálové a starosty obce ing. Jana Škody.

V činnosti kroužků se snažíme dětem ukázat, že život v souladu s přírodou je velmi důležitý pro člověka a je o něčem docela jiném než sedět doma u počítačových her. Pro děti to není vůbec jednoduchá činnost. Zvláště u těch, které nejsou doma rodiči vedeny k zodpovědné a dlouhodobé práci a dělají z nich od malička „mistry světa“. Ale většina dětí je dobrá a vycházíme spolu kamarádsky a na schůzkách se každý týden rádi scházíme. Já mám v Běcharech štěstí, že mi v činnosti s dětmi pomáhá celá škola. Počínaje paní ředitelkou Mgr. Janou Vávrovou, učitelkou přírodovědy Ivou Šourkovou, a když potřebuji, tak pomohou i ostatní pracovníci školy.

K práci s dětmi máme předem danou osnovu, sestavenou na Včelařské škole v Nasavrkách, kam jezdíme dvakrát za rok na semináře a učíme se, co a jak máme děti učit. Mnohdy jsou ale důležitější než naučené vědomosti praktické zkušenosti. Děti

musí znát detailně složení těla včely, chápat význam včel v přírodě, rozeznávat a pojmenovat včelařské nářadí, naučit se stloukat rámečky, poznávat stromy a květiny jako zdroj pylu a nektaru, zvládnout práce s mikroskopem, zkusit si výrobu litých a točených svíček, vědět něco o léčení včel a ještě mnoho dalších věcí.

K tomu, aby si děti ověřily svoje znalosti a porovnaly se s jinými členy kroužků, konají se každoročně v rámci krajů soutěže Zlatá včela, které organizuje vždy jedna škola v kraji. V letošním roce proběhla pro Královéhradecký kraj tato soutěž dne 22. dubna na Základní a mateřské škole v Běcharech. Je to poměrně malá škola, ale za pomoci všech zaměstnanců školy a zodpovědného člena okresní organizace Jičín pro práci s mládeží Oldřicha Suchoradského se podařilo všechny náročné disciplíny připravit a bez problémů s dětmi zvládnout. Stalo se tak za významné finanční podpory Královéhradeckého kraje a prodejny s včelařskými potřebami pana Františka Reinberka z Hradce Králové. Jako hosté se soutěže zúčastnili zástupci okresního výboru v Jičíně, pracovníci včelařské školy z Nasavrk a celá řada významných včelařských osobností. Ze 7 soutěžících pořadajících školy v Běcharech získaly v kategorii mladších žáků hned 4 děti nejvyšší ocenění. Na této škole se učí děti jen do 5. ročníku.

Výhodu samozřejmě mají ti starší, kteří by mohli již i sami včelařit. V posledních letech na soutěžích většinou vyhrávají děti ze školy v Dubenci u Dvora Králové nad Labem. Ale letos všechny předstihl student Lepařova gymnázia v Jičíně, člen včelařského kroužku v Kopidlně, Jarda Vích z Bukvice. Jako vítěz krajské soutěže pojede za měsíc bojovat do celostátního kola soutěže, která se bude konat v Nasavrkách. Pro tři nejlepší v celostátní soutěži pak bude na začátku prázdnin následovat Mezinárodní setkání mládeže v Rakousku.

Chtěl jsem těmito poznámkami alespoň trochu seznámit veřejnost s prací vedoucích včelařských kroužků, ale i těch, co jim pomáhají a podporují je. Po soutěži v Běcharech je naděje, že na Jičínsku vzniknou ještě další dva včelařské kroužky. A to ve Vysokém Veselí a ve škole na Veliši, jejichž děti byly na soutěži přítomny jako pozorovatelé. Včelaření je náročná práce pro děti i vedoucí a vyžaduje nejen znalosti, ale i velký kus nadšení. Ona totiž současná společnost se odvrací od přírodních zákonitostí a možná že tam začínají problémy, které nás v životě pronásledují na každém kroku. V mnohých případech bychom se mohli od včel všichni hodně naučit.

*Antonín Erben,
vedoucí kroužku při ZŠ a MŠ Běchary*

Účastníci oblastního kola Zlaté včely v Běcharech 22. dubna 2011.

Ze včelích úlů

Smutný dodatek

Radost z organizátorského úspěchu a výsledku našich dětí na soutěži v Běcharech nám pokazila událost, která ukázala, že se v našem městě najdou lidé, kteří podobnou práci s dětmi dokážou zmařit. Jak ukazuje fotografie, v polovině května se členové kroužku z Kopidlna sešli na své včelnici, aby se pod vedením přítele Josefa Maxy potěšili z kondice a životaschopnosti svých včelíček.

To ještě netušili, že se s nimi vidí napo-

sled. Jen o několik dní později našli na tomto krásném koutku přírody pouhé doutnající spáleniště. Neznámý vandal jejich úly podpálil. Těžko pochopit motiv žháře, který neváhá během několika minut zničit několikaletou práci mladých včelařů. Snad se pachatele podaří dopadnout a potrestat. A pokud ne, tak ať mu osud připraví v životě odpovídající odvetu.

*O. Suchoradský,
vedoucí kroužku při ZŠ v Kopidlně*

Včelnice kopidlenských včelařů v jarním slunci...

...a po barbarském útoku žháře.

A radost na závěr: náš včelař uspěl

Tak jak je to v životě běžné, smutek střídá radost. O víkendu 28. a 29. května se ve Včelařské škole v Nasavrkách konalo Národní kolo soutěže Zlatá včela, za účasti vítěze Oblastního kola z Běchar, Jarody Vícha. Konkurence 36 včelařů všech krajů dávala tušit napínavou soutěž. To se také potvrdilo a na samém konci byla naše velká radost. V silné konkurenci skončil náš reprezentant v konečném pořadí náročné soutěže na 2. místě a spolu s vítězkou Veronikou Šebkovou z Dubence a Ondřejem Vrzalem z Třebíče bude o prázdninách reprezentovat na mezinárodním kole soutěže v Rakousku. Jeho několikaletá píle v činnosti kroužku mladých včelařů v Kopidlně a podpora zájmu ze strany rodiny přinesly tu nejvyšší odměnu. Blahopřejeme.

*O. Suchoradský,
vedoucí kroužku při
ZŠ v Kopidlně*

ČERVENÝ KŘÍŽ

MUDr. Josef Donát vyprávěl
o výstavbě porodnice
na Srí Lance

Dne 1. 3. 2011 se konala výroční členská schůze MS ČČK za účasti 50 členů a 2 hostů – za OS ČČK Jičín Eva Jahelková a za Městský úřad Kopidlna starostka Hana Masáková. Na schůzi byla podána závěrečná zpráva o činnosti za uplynulý rok 2010.

Dne 31. 3. 2011 se uskutečnila výroční členská schůze Oblastního spolku ČČK v Jičíně. Na této schůzi obdržela naše místní skupina diplom „Poděkování za pomoc při povodních v roce 2010“. Toto vyznamenání nepatří jen místní skupině ČČK Kopidlna, ale všem občanům našeho města za poskytnutou nezištnou pomoc postiženým občanům v Troubkách, v Ústí u Hranic a v Hranicích.

Dne 24. 3. 2011 naše místní skupina ČČK Kopidlna pořádala velmi zajímavou přednášku na téma „Nemocnice na Srí Lance“, kterou nám přednesl kopidlenský rodák prof. MUDr. Josef Donát, DrSc. O nadšení pro humanitární pomoc MUDr. Josefa Donáta svědčí to, že okamžitě zareagoval na výzvu o pomoc státu Srí Lance, kterou postihla vlna tsunami. Přes počáteční problémy odjel s týmem lékařů a zdravotního personálu budovat porodnici v postižené oblasti, kde vlna tsunami úplně zničila pobřeží Srí Lanky do hloubky 1 km do vnitrozemí. Podstatnou částí přednášky byly jeho vzpomínky na pobyt a práci v přírodním živlem zpusťšeném prostředí.

Součástí přednášky byl dokumentární film, který ukazoval, v jakých podmínkách zahajovali svoji práci. Vytváření dobré zdravotní péče je dlouhodobý úkol generací, takže skromné podmínky je provázely po celou dobu jejich působení. O práci nebyla nouze. Na porod čekaly ženy v zástupu a platilo pořadí, kdo z malých občánků se hlásil dříve k životu, ten měl přednost.

Paralelně s jejich lékařskou prací byla postupně stavěna porodnice. Ta se skládala ze 7 stanů vybavených lůžky a přístrojovou technikou nemocnic z Hradce Králové.

Jejich mise skončila po 3 měsících, po perfektním uvedení projektu do praktického používání. Pro prof. MUDr. Josefa Donáta, DrSc., je dodnes záhadou, proč po jejich odjezdu investice (20 milionů) přestala sloužit svému účelu.

Eva Žižková

Když se řekne Kopidlna...

V předcházejících číslech Kopidlenských listů jsme oslovili řadu známých lidí z různých koutů republiky, aby se s námi podělili o to, co je jako první napadne, když se řekne Kopidlna... Seriál dnes uzavíráme výběrem poslední série nejzajímavějších reakcí, které se na našem redakčním stole sešly.

Lubomír Franc, hejtmán Královéhradeckého kraje:

Co se mi vybaví, když se řekne Kopidlna? Vybaví se mi jméno mého prvního náměstka Josefa Táborského, který zároveň působí i ve vedení města Kopidlna, dále například festival dechové hudby Mladé Hilmárovo Kopidlna, o jehož úspěchu vypovídá sama za sebe jeho dlouhá tradice. Také dobře vím, že ve městě sídlí Střední škola zahradnická, jejímž zřizovatelem je Královéhradecký kraj. Těší mě, že o její absolventy – profesionální zahradníky – je stále zájem na trhu práce.

Vybavuji si rovněž, že v Kopidlně prožil část svého dětství úspěšný herec a scenárista Zdeněk Svěrák. A když už jsme u filmu – z Kopidlna rovněž pocházel dědeček slavných animovaných medvídků z pohádkového seriálu Břetislava Pojara Pojdte pane, budeme si hrát.

Zlata Kobrlová, ředitelka ZŠ Železnice:

Do Kopidlna jsem dojížděla z Mlýnce do 6. a 7. třídy ZŠ. Jsem člověk, u něhož rozhodující roli hrají pocity. Proto při vyslovení slova Kopidlna se mi vybaví: počátek dospívání, čas plný nadějí, tušení a zvědavosti, co všechno život přinese. První lásky s kluky ve třídě, kamarádka Věra, eskymo, kupované na náměstí za 50 hal(?) , p. zubař Chocenský, který mi spravoval plomby a který se asi „zasloužil“ o můj pozdější přetrvávající strach ze zubních zákroků. Pravidelné jízdy vlakem do Kopidlna způsobily moje celoživotní sympatie k vlakům a kopidlenská, tehdy poctivě vytápěná, čekárnička byla svědkem mých příprav do školy. Kopidlna – také první návštěva kina v mém životě, běžel Vinneta – šli jsme z Mlýnce pěšky. Teď si vlastně uvědomuji, že člověk vidí své mládí idylicky bez ohledu na konkrétní společensko-politickou situaci, i když v této konkrétní době jsme nasávali atmosféru nadějných 60. let.

Dana Drašíková, starostka Smidar:

Zaujala mě vaše myšlenka. Odpovídám opravdu intuitivně. Když se řekne Kopidlna, okamžitě se mně vybavila akce Kopidlenský kvítek, toto je super – palec nahoru. Kopidlenský cukrovar – k této akci palec dolů.

Josef Kužel, ředitel 1. ZŠ Jičina:

Ke Kopidlnu mám asi jedinou spojitost, která mne napadá, a to Běh 17. listopadu. Jako tělocvikář jsem od roku 1971 společně s žáky objížděl kdekjakou soutěž. Tento závod byl dříve velmi populární a masovost byla zaručena tak trochu i politickou situací. Žáci samozřejmě toto nevnímali a s nadšením závodili. Proč ne, když nemu-

seli být ve škole. To v dnešní době se musí žáci přemlouvat, kdežto dříve jsem musel některé žáky odmítnout pro velký počet účastníků. Závod v počátku organizoval Slávek Veselý, později Miloš Starý, oba jičínské všesportovci.

Vzpomenout musím i na bývalého ředitele Pepu Zacha. Jistě patřil k velkým osobnostem města, neboť jeho aktivity přesahovaly běžný rámec jeho povinností, nejdříve jako učitele a později coby ředitele.

Jiří Vitvar, zastupitel, bývalý místostarosta Jičina:

Když jsem přišel na okresní úřad, uvědomil jsem si, že ten náš okres, ač rozlohou nevelký, je velmi bohatý. Ať už se to týká přírodních krás, kulturního dědictví, nebo také potenciálu lidí, kteří zde žijí. To se určitě týká i Kopidlna a jeho okolí. Ten první pohled je trochu rozpačitý. Nový objekt cukrovaru, který nebyl nikdy uveden do provozu, Jičínská ulice lemovaná domy s poněkud „zašlými“ fasádami. To ale je ten první pohled. Kdo si udělá trochu času a porozhlédne se po městě hlouběji, už může vidět mnohem hezčí věci. Zámek s parkem a rybníkem, kde jsou jasně patrné aktivity střední zahradnické školy, která má ve městě svoji tradici a každoročně stojí za organizací Kopidlenského kvítka, který se stal významnou kulturně-společenskou událostí pro celý region. Jsou zde i opravené objekty a ulice (např. budova základní školy nebo ul. T. Svobody). Jsou tady ale také krásná místa, která člověk nemůže objevit jen při nějaké nahodilé návštěvě města, jako je třeba dnes již trochu pozapomenutý přírodní amfiteátr v parku za rybníkem nebo trochu dále za městem nádherné lesy s bohatou faunou i flórou kolem Bučického rybníka směrem na Rožďalovice. Co se týká historických objektů, určitě stojí za zmínku barokní kostel sv. Jakuba a z té přece jen modernější historie objekt sokolovny, nemýlím-li se, od architekta Musila. Hodnotu města ale v neposlední řadě tvoří také lidé, kteří zde žijí, a jejich činnost. Ať už se jedná o aktivity spolkové v oblasti kultury, přírody nebo sportu. I přes mnohdy skromné podmínky mohou být v Kopidlně na mnohé konání svých občanů právem hrdi.

Jiří Daniel, šachista, Rychnov n/K:

Když se řekne Kopidlna, tak se mi vybaví manželé Oldřich a Jaroslava Suchoradských, a hlavně jejich slavný turnaj špuntů. V době absolutního temna, kdy komunisti zakazovali mistrovství republiky žáků a nechť připustit, aby děti hrály na vlastní náklady mezi sebou, se zvedla v české republice vlna organizátorů turnajů, které tyto „přebory republiky“ suplovaly. Kopidlenský Turnaj špuntů byl ovšem něčím daleko krásnějším než současné MČR.

Oldřich Suchoradský s manželkou zorganizovali turnaj, který měl tak vysoký rating v rámci Velké ceny ČSSR žákovských družstev, že přilákal téměř všechna nejvýspělejší šachová centra z celého Československa. Do maličkého města, které si každý musel nejprve pečlivě vyhledat na

mapě, přijížděly auty a vlakem stovky dětí. Kdo nejel do Kopidlna, ten v té době mezi mládeží jako by nebyl. Špuntů od 1. do 5. třídy vyhrávali kromě pěkných cen skutečně krásné korkové špunty, které suplovaly medaile tak, že špunt byl mnohem více než kousek kovu, dnes sériově ražený. Byla to medaile originální, malovaná nejspíš školními dětmi. Být na bedně nebylo rčení plané, nejlepších 6 chlapců a jedna dívka skutečně vylezli v tělocvičně po turnaji na švédskou bednu. Nejlepší družstva dostala šachové dory.

Oldřich tak motivoval mnohé své nástupce (mezi nimi i mě). Ve své škole vychoval k šachu (ačkoli sám nebyl žádným významným šachistou) desítky, možná stovky dětí. Zapálil je tím nejkrásnějším způsobem. V každém z nich muselo zůstat něco z tohoto muže, který pomohl překonat dobu „temna“ svými fantastickými nápady. I po mnoha letech na Turnaj špuntů vzpomínám jako na jeden z turnajů, které v člověku zůstávají po celý život.

Anketu připravil (osu)

Príspevky lidí z Kopidlna pomůžou v boji proti nemoci

Podobně jako v předchozích letech proběhl i letos 11. května Český den proti rakovině, při kterém dobrovolníci v ulicích nabízelí žluté květy. Znovu se zapojili i lidé v Kopidlně. Ti, kteří si kytičku koupili, přispěli na projekty související s bojem proti zákeřné nemoci. Tematickým zaměřením sbírky letos bylo: Každý svého zdraví strážcem. Pomoz sám sobě předcházet rakovině aktivním využitím preventivních programů a zdravým životním stylem.

Liga proti rakovině děkuje jménem organizátorky Romany Komákové všem, kteří ve sbírce přispěli, i pomáhajícím dobrovolníkům. Počasí při letošním květinovém dni přálo. Výsledkem sbírky v Kopidlně bylo 243 prodaných kytiček a vybraných 5078 korun.

Jména dobrovolníků, kteří s prodejem květů v Kopidlně pomáhali: Renata Stránská, Michaela Berná, Zuzana Jarošová, Iveta Brožová, Lucie Maxianová a Jana Maximenková. (kl)

Léčení hudbou v Běcharech prospívá mezilidským vztahům

V současné době, kdy je společnost morálně a duchovně rozpadlá, snažíme se nějakým způsobem navrátit do normálního lidského života, tak zvaně starých časů. Můžeme jen zvidět lidem, jak měli k sobě blízko, jak se měli většinou rádi, a přát si jeden druhému to nejlepší. V nynější době je to právě naopak.

Je pravda, že ve vědě, technice a prakticky ve všem dění nastal velký pokrok. My starší nestačíme mnohé ani sledovat, ale pamatujeme ty základy, které lidstvo spojovaly. Žili více přírodními zákonitostmi a ta vzájemná duchovnost, která je základem lidství, z nich dělala tu jemnost a nadřazenost, která je zapotřebí ke spravedlivému nadhledu na svět. V současné době si myslíme, že vše nahradila technika, ale člověk je stále tím člověkem a měl by si uvědomovat, kde je jeho místo. Pokud tomu tak není a lidskost se vytrácí, nastává hrubost a neschopnost se dohodnout. Stále hledáme různé možnosti počínaje od politiků, ale ono

se to nedaří. My starší a někteří vzdělání lidé víme, že bez návratu k přírodě a duchovnímu propojení mezi lidmi nás nečekají lepší časy.

Snažíme se proto jako Klub přátel české písničky alespoň částečně přispět k lepším vzájemným mezilidským vztahům. Neděláme žádné zázraky, ale lidé, kteří navštěvují naše sobotní odpoledne s dechovou hudbou, jsou spokojeni. Máme již mnoho stálých návštěvníků, a tudíž i partu spokojených přátel. Jezdí k nám lidé ze širokého okolí, ale z Kopidlna, i když byl zajištěn autobus, jezdí jen malá parta stálých návštěvníků. Je to odraz způsobu života lidí v Kopidlně, kteří stále čekají, že se bude ve městech něco dít, ale sami nejsou schopni svoji maličkostí alespoň částečně přispět.

V našem snažení budeme pokračovat až do konce roku, a to vždy prvou a třetí sobotu v měsíci. Nebude však již zajištěna autobusová doprava z Kopidlna do Běchar.

Antonín Erben

Jan Macák, česká bluegrassová legenda

Nezapomenutelný zakladatel nejstaršího blue-grassového festivalu v Eurasii, banjista Honza Macák z Kopidlna, je už bohužel „tam u nebeských bran“. Na kytaru ho učil můj spolužák Ota, v šedesátých letech ho pak ovlivnil americký zpěvák Pete Seeger.

Z trampgrassu (on sám ten termínrazil) a zájmu o folk a country music vzešla pestrá a voňavá „modrá tráva“. Jako kapelník Větráků z Kopidlna založil, prosadil a udržel! – festival BANJO JAMBOREE. Skoro dvacet let se hrálo v Kopidlně, pak přes Strakonice a znovu Kopidlnu skončilo JAMBOREE v Čáslavi.

V šedesátých letech jsem učil v Kopidlně a dobře pamatuji, jak tato přehlídka banjistů byla úžasná, i to, jak se „vylíhly“ jam-sessions na Ledkovách i jinde.

V té době jsem hrál i fotbal za Kopidlnu a dobře vím, že fotbal byla také Honzova velká láska. Ještě nedávno vtipnými glosami cimrmanovského charakteru kořenil jako hlasatel fotbalová utkání v Kopidlně.

S Honzou jsme se sblížili více až po smrti našeho společného kamaráda ing. Václava Horáka v Dánsku. V posledních letech se uvolil hrát s námi amatéry každý měsíc v Rumcajsově ševcovně, hráli jsme v přepestré sestavě také u dr. Samšiňáka v Sobotce, pak v Kopidlně a v Rakově, kde jsme slavili, plavali, ale i vrhali podkovy na cíl.

Do svého cíle, pomyslné dvorany slávy českých banjistů, tedy bohužel už Honza doputoval. Dál ale zní jeho hlas a banjo ve vzpomínkách, dál budeme zpívat U tří louží, Tennessee waltz, hlídat odcházení léta, když „podzim zas je král“, vzpomínat jeho texty – třeba Simerink – a neradi i toto Smutný psaní...

Jaroslav Veselý

Recepty pro letní večery

Milí čtenáři, protože konečně nastalo léto a teplé večery nás přímo vybízí k venkovnímu posezení s přáteli nebo rodinou, nabízím vám několik receptů na netypické grilované speciality.

Grilované králíčí špízy

600 g vykostěného králíčího masa (nejlépe za zadního stehna), 16 třesňových rajčat, 100 g zelených oliv, 1 citron, 1 středně velké cibule, 4 lžíce olivového oleje, 2 lžíce citronové šťávy, 1/2–1 lžička sušeného tymiánu, mletý černý pepř, sůl

Králíčí maso omyjeme a osušíme, nakrájíme na kousky velké 3–4 cm. Oloupanou cibuli jemně nasekáme. Ve větší misce smícháme olej, citronovou šťávu, nasekanou cibuli, tymián, pepř a sůl. Do marinády přidáme maso, promícháme a přikryté marinujeme 1–2 hodiny v ledničce, občas promícháme. Citron oloupeme, nakrájíme na kousky. Na osm kovových jehel střídavě napichujeme kousky okapaného masa, rajčata, kousky citronu a olivy. Připravené špízy položíme na rošt středně rozehřátého grilu a grilujeme za častého otáčení zhruba 15–20 minut do měkka. Během úpravy potíráme často zbytkem marinády.

Grilované žampiony s masovou nádivkou

20 velkých čerstvých žampionů, 500 g mletého hovězího masa, 4 menší červené papriky, 2 velké cibule, 2 větší nakládané okurky, stroužek česneku, 2 vejce, lžička francouzské hořčice, 5 lžiček vody, mletý černý pepř, sůl, rozpuštěné máslo na potření

Houby ořeme vlhkým hadříkem a odstraníme z nich nožičky. Papriky zbavíme semen a nakrájíme na malé kostičky. Oloupanou cibuli a okurku jemně nasekáme. V míse promícháme mleté maso, papriky, cibuli, okurky, prolisovaný česnek, vejce, vodu a hořčici. Směs ochutíme pepřem a solí a dobře promícháme. Z připravené směsi vytvoříme deset kuliček, které vložíme do kloboučků žampionů a přikryjeme zbylými kloboučky žampionů. Deset plátků alobalu potřeme máslem a zabalíme do nich deset kousků plněných žampionových kloboučků. Žampiony s masovou nádivkou grilujeme 10–12 minut.

Grilované makrely s bylinkovým máslem

4 středně velké makrely (vykuchané), 1/2 malé cibule, stroužek česneku, 150 g másla, citronová šťáva, lžička jemně nasekaného kopru, 2 lžičky mleté papriky, 1/2 lžičky drveného sušeného oregana, lžička mletého pepře a sůl

Upravené makrely omyjeme, osušíme a uvnitř i na povrchu osolíme. Z obou stran každé ryby nařízneme několika šikmými zářezy kůži. Oloupanou cibuli velmi jemně nasekáme, česnek prolisujeme. V hrnku smícháme rozpuštěné máslo, cibuli, česnek, kopr, mletý pepř, oregano a mletou papriku. Makrely grilujeme za častého otáčení podle velikosti 12–20 minut do měkka. Během úpravy často potíráme ryby připravenou směsí. Hotové ryby pokapeme citronovou šťávou, ihned podáváme.

(JaN)

Paměti z mlýnecké školní kroniky

Povolení zřízení Obecné školy ve Mlýnci

Pod nadpisem ZŘÍZENÍ SAMOSTATNÉ OBECNÉ ŠKOLY V MLÝNCI je na první stránce 1. dílu školní kroniky Obecné školy ve Mlýnci zapsán citát: PROSTE A BUDE VÁM DÁNO!

A dále text pokračuje:

Po 25 roků domáhali se občané Mlýnečtí, aby pro dítky školou povinné ve Mlýnci sa-

mostatná škola zřízena byla. Čtyřikrátě hledali vyslyšení žádosti své u úřadů školních marně. Neochabli, až konečně došli vyslyšení tužeb svých – škola jim byla povolena. Poslední žádost o zřízení samostatné školy podána byla 28. ledna 1898. K žádosti došlo následující vyřízení:

Čís. 1580
o. š. r

C. k. okresní rada v Jičíně dne 10. května 1899
Obecnímu zastupitelství v Mlýnci

C. k. ministerstvo záležitostí duchovních a vyučování vyhovělo výnosem ze dne 29. března 1899 čís. 6388 je pro obnovit jednání o zřízení samostatné školy obecné, popřípadě školní expozitury ve Mlýnci. Na základě tohoto rozhodnutí nařídila c. k. zemská školní rada výnosem ze dne 14. dubna 1899 čís. 12799 o vyčlenění obce Mlýnice ze školní obce Bučevské a zřízení samostatné školy obecné ve Mlýnci (popřípadě školní expozitury).

Z příčiny té vybízíme obecní zastupitelstvo, aby nám oznámilo, trvá-li dosud na své žádosti ze dne 28. ledna 1898 a přeje-li si, aby nařízené komisionelní jednání, ovšem na útratu obce, provedeno bylo.

c. k. místodržitelství rada
předseda o. š. r.
Buchner, v. r.

Obecní zastupitelstvo v Mlýnci s radostí ihned žádalo o komisionelní řízení. C. k. okresní školní rada v Jičíně vynesemím ze dne 12. června 1899 čís. 1580 ustanovila řízení toto na 21. červen 1899. Komisionelní řízení bylo provedeno a na základě jeho doporučení c. k. okresní školní rada v Jičíně, po vřelé přímlově p. Ant. Strnada, c. k. školního inspektora, podpořila žádost obecního zastupitelstva Mlýnického ku příznivému vyřízení vyšší instancí školní.

A než sešel se rok s rokem, obdrželo obecní zastupitelstvo výměr o zřízení jednotřídní obecné školy ve Mlýnci, podepsaný c. k. okresní školní radou v Jičíně dne 12. června 1900. Zároveň zemský výbor království Českého výnosem z 8. června 1900 povolil, aby politická obec Mlýnice se vyškolila ze školní obce Bučevské a aby se pro obec Mlýnice zřídila veřejná samostatná jednotřídní škola obecná s jazykem vyučovacím českým. Přitom přihlíženo bylo k tomu, že dítkám z daného obvodu usnadněna bude docházka do školy, aniž by nějak byla ohrožena existence mateřské školy v Budčevsi. Dále se politická obec Mlýnice zavázala, že veškeré náklady se zařizováním a provozováním nově zřízené školy bude z vlastních prostředků obce.

Další text je zkrácen a lehce upraven:

Zároveň byla ustanovena místní školní rada, kde zasedli za obec Mlýnec:

Jan Vávra, starosta a rolník čp. 16, Josef

Drozen, rolník čp. 17, Václav Kobr, rolník čp. 2, František Brzák, rolník čp. 43, všichni z Mlýnce. Nová školní rada byla doplněna zástupci města Kopidlno: Josefem Šádkem, děkanem z Kopidlno, a Josefem Šturmou, správcem zámku Kopidlno. Náhradníky v radě se stali: František Bělka, rolník čp. 9, a František Tajchmann, čp. 17, oba z Mlýnce.

Prvním činem nově zřízené rady bylo, že 10. září 1900 zažádala o komisionelní řízení ohledně ohledání místa ke stavbě budovy nové školy. Výnosem c. k. okresní školní rady v Jičíně ze dne 20. září 1900 bylo toto řízení ustanoveno na 1. října 1900. Proběhlo v daném termínu, za vedení pana Antonína Strnada, c. k. školního inspektora, a MUDr. Pressla, císařského rady a okresního lékaře, dále p. Václava Schweizwera, c. k. vrchního inženýra okresního zastupitelstva, a členů místní školní rady v Mlýnci. Při tomto jednání bylo shledáno, že místo, na kterém nyní škola stojí, ke stavbě tohoto posláním se zcela dobře hodí. C. k. okresní rada v Jičíně proto dne 29. října 1900 návrh komise na výstavbu školní budovy na obecním pozemku číslo parcely 387 projednala a schválila. Zároveň byla místní školní rada vyzvána k urychlenému dodání náčrtku pozemku a na něm vyznačení umístění budovy, jakož i přibližný rozpočet stavby. Zároveň bylo p. Ant. Strnadem doporučeno začít ve Mlýnci vyučovat co nejdříve v náhradním prostoru. Navržena byla místnost hostince předsedy místní

školní rady a starosty Mlýnce p. Jana Vávry. Komise uznala toto řešení a navrženou místnost k takovému účelu způsobilou.

Této žádosti vyhověla Okresní školská rada výnosem z 21. listopadu 1900 a povolila náhradní výuku k 1. lednu 1901. Za tímto účelem bylo k tomuto datu zřízeno 1 pracovní místo definitivního učitele s finančním zařazením, navíc povýšené funkcí dočasného správce s odměnou 160 zlatých korun ročně. Místní školní rada měla zajistit vybavení a podmínky k tomu, aby výuka mohla začít dne 2. ledna 1901. Zároveň okresní školská rada ustanovila Josefa Věchet, dosavadního učitele obecné školy v Budčevsi, prozatímním správcem a učitelem nově zřizované náhradní a provizorní školy v Mlýnci.

Dne 2. ledna 1901 se shromáždila veškerá mládež obce Mlýnec v zatímni místnosti školy, v domě p. Jana Vávry čp. 16, k slavnostnímu zahájení výuky. Po vykonané modlitbě promluvil k dítkám zatímni správce školy Josef Věchet. Hovořil o velké oběti, kterou podstoupili místní občané pro zřízení samostatné obecné školy v obci. Připomenul jim, že končí doba, kdy museli za každého počasí, v blátě a dešti, zimě i mrazu a po většinu roku i tmě, denně docházet polem i lesem do školy v Budčevsi. Vyzval budoucí žáčky k pílí a slušnému chování, aby z mlýnecké školy vycházela dítky, která budou dělat obci, ale i celému českému národu jenom čest a slávu. Přítomný starosta Jan Vávra podpořil slova předřečníka a vyslovil naději, že si je děti vezmou k srdci a budou se podle nich řídit. Po jeho slovech byla přítomnými dětmi i četnými rodiči a hosty zapěna národní hymna a všichni se rozešli do svých domovů. Místní školní rada totiž na počest zahájení vyučování udělila v tento den a den následující dítkám školní volno.

Dnem 4. ledna 1901 začala pravidelná výuka, kdy ze 60 zapsaných dětí přišlo k prvnímu vyučování celých 53. Vyučování vedl pan učitel Josef Věchet. Náboženskou výuku prováděl dvě hodiny týdně kaplan P. František Okrouhlický z Kopidlno. Dne 26. dubna 1901 provedl na zdejší škole první kontrolu c. k. okresní školní inspektor p. Antonín Strnad. Od dubna byla povolena výuka ženských ručních prací, které v rozsahu 3 hodin týdně vykonávala manželka pana učitele, pí. Anna Věchtová.

Dne 13. července byla zakončena výuka v prvním, neúplném školním roce existence prozatímní školy ve Mlýnci. Při té příležitosti byla vyslovena naděje, že už další školní rok bude zahájen v nově postavené školní budově, která se v té době usilovně stavěla.

(osu)

V roli knihovníka v Kopidlně student gymnázia Karel Štefek

Po odchodu pana řídícího Holana postupně vykonávali funkci městského knihovníka v Kopidlně: Karel Štefek – student, Václav Šípek – knihař, Karel Fišera – ředitel školy v. v., Jan Šimůnek – učitel Zahradnické školy Kopidlno, Jiřina Pěničková a současná knihovnice Romana Komárková.

Náš spolupracovník p. Miroslav Vystrčil požádal o rozhovor jednoho z nich, doc. PhDr. Karla Štefka, CSc.

Když pan řídící Holan v roce 1950 ukončil své mnohaleté působení ve funkci městského knihovníka, byla tato úloha překvapivě svěřena tehdy mladému studentovi jičínského gymnázia. Jak k tomu došlo?

O toto neobvyklé řešení se přičinil tehdejší okresní knihovnický inspektor p. Jan Čech, který přesvědčil představitele města, že je potřeba změny ve vedení knihovny využít k uskutečnění odlišného stylu její práce. Ta se měla přizpůsobit tehdejšímu požadavkům na činnost knihoven. Šlo hlavně o zavedení nových forem práce se čtenářem. Prvním krokem měla být širší možnost volného výběru literatury, poté mělo následovat pořádání besed o literatuře. Protože vedení města tehdy nemělo vhodnou osobu pro uskutečnění těchto záměrů, přijalo návrh inspektora Čecha, aby byla o pomoc požádána místní organizace mládeže.

Takové netradiční řešení nebylo v té době nijak výjimečné. Ale proč padl los právě na tebe?

Zřejmě proto, že jsem měl hlubší zájem o kulturu, slušné znalosti literatury, a snad i proto, že jsem kdysi získal elementární zkušenosti z knihovnické praxe pod vedením p. řídícího Holana.

Měla se pomoc organizace mládeže projevovat i jinak?

Ano. Počítalo se, že kolektiv dobrovolníků bude pomáhat hlavně při úpravách knihovny, rozmisťování nábytku a dalších manuálních pracích.

Probíhaly pak práce podle těchto předpokladů? Víme ze zkušenosti, že obvykle počáteční elán ochabne.

Jistě. Když byly vykonány základní úpravy, došlo k přestávce, ve které probíhaly speciální práce. V další etapě potom, když šlo hlavně o balení knih, pomoc kolektivu začala ochabovat.

O jaké speciální práce šlo?

Především to byla revize knižního fondu,

kteřá spočívala na knihovnickém inspektoru. Byly to dlouhé hodiny úmorné práce, kdy jsme brali jednu knihu po druhé, a p. Čech rozhodoval, jak s ní dále naložit.

To se jistě neobešlo bez nepopulárních rozhodnutí, které knihy budou ponechány a které vyřazeny. Podle jakých hledisek se při tom postupovalo?

V převážné většině byly vyřazovány knihy silně opotřebované. Žel, byly mezi nimi i spisy Aloise Jiráska. Inspektor Čech zařídil,

Mladý kopidlenský knihovník p. Karel Štefek (vpravo) s autorem rozhovoru p. Miroslavem Vystrčilem (vlevo) na dobové fotografii z roku 1959.

A setkání po 50 letech v Kopidlně, vpravo doc. Karel Štefek, vlevo autor rozhovoru Mirek Vystrčil.

že knihovna dostala celý nově vydaný soubor Jirákových spisů, redigovaný Zdeňkem Nejedlým. Ale ukázalo se, že mnozí čtenáři neměli k novému vydání důvěru a odmítali je. Snad dnes již mohu říci, že po ukončení změn v knihovně jsem řadu vyřazených knih tajně vrátil do oběhu. Dále byly v souladu s tehdejšími požadavky vyřazovány knihy nevalné literární hodnoty. Celkem zanedbatelný byl počet knih odstraněných z ideologických důvodů. Pokud se dobře pamatuji, šlo o publikace nepříliš známých autorů, které si stejně nikdo nepůjčoval.

Navedla prováděná revize ke vzniku podezření, že jde o čistku, připomínající činnost známého Ant. Koniáše?

Jistě. I takové názory se vyskytly.

Jak dlouho jsi ve funkci knihovníka působil a z jakých důvodů jsi ji opustil?

Nebylo to období dlouhé, trvalo snad jen několik měsíců, ale bylo vyplněno velikým množstvím práce a starostí. Důvody, proč jsem je ukončil, byly prosté. Čekal mě poslední rok studia na gymnáziu, náročná maturitní zkouška a poté čtyři roky studia na vysoké škole v Praze.

Pro který obor studia ses tehdy rozhodl?

Protože jsem měl vždy zájem o společenské vědy, zvolil jsem filozofii a historii. Studium jsem ukončil v roce 1955 na Filozoficko-historické fakultě UK v Praze.

Děkuji za rozhovor.

Na závěr rozhovoru bych se ještě rád zmínil o osobnosti dr. Karla Štefka. Známe se spolu od školních lavic, kdy přešel na reálné gymnázium v Jičíně. Spolu jsme také byli členy skautského oddílu v Kopidlně, obnoveného ihned po válce bratry Karpíškovými. Byl příkladným skautem, a proto byl v roce 1947 vybrán jako účastník mezinárodního srazu delegátů skautských organizací JAMBOREE ve Francii.

Jeho zálibou bylo také ochotnické divadlo v Kopidlně, ve kterém soustavně působil, o čemž se ostatně zmiňuje ve svém článku „Vzpomínky divadelního ochotníka“, který vyšel v KL v roce 2009. Karel Štefek prožil v Kopidlně mládí naplněné bohatou kulturní činností. Přestože půl století žije v Hradci Králové, je Kopidlnu věrný, zajímá se o jeho dění a vývoj, je pravidelným čtenářem Kopidlenských listů a také občasným přispěvatelem. Má zde také stále ještě několik kamarádů a známých z dob minulých. Jsem rád, že patřím mezi ně a že jsem mohl tímto závěrem vás, mladší ročníky, seznámit s jeho osobou.

Rozmlouval a vzpomínal Miroslav Vystrčil

„Cesta ke světovému titulu“

Vítězná práce soutěže Řehečská slepice 2011

Ilona Pluhařová

Literární soutěž humoru Řehečská slepice oslavila letos desetiletí svého trvání. Stejně jako v předchozích letech vyhlásili v dubnu pořadatelé v jičínské knihovně její vítěze a pod názvem Gastro Řeheč aneb slepičí hody představili divákům tradiční zábavní program.

Posledních dvou ročníků soutěže se účastnila i učitelka kopidlenské základní školy a členka redakční rady Kopidlenských listů Ilona Pluhařová. A v obou případech uspěla na výbornou, protože jak v roce 2010, tak i 2011 její práci porota ocenila prvním místem.

Vítěznou práci z letošního ročníku teď se svolením autorky přetiskujeme i v Kopidlenských listech. (kl)

Ilona Pluhařová přebírá ocenění v jičínské knihovně Václava Čtvrtka.

Né!“ protestoval jsem, ale jako vždy marně. „Máma musí na služební cestu,“ prohlásil táta. Moje ruka instinktivně vyrazila kupředu, ale ségra byla o zlomek vteřiny rychlejší. Shrábla všechny kousky bábovky, co nám zbyly po návštěvě, a vypařila se. „To zas bude fuška!“ zaúpěl jsem v duchu. Doufám, že objevím některou ze ségriných zásobních skrýší co nejdřív, abych se trochu prospal. Zítřek bude připomínat vojenské cvičení. Při pohledu na nadšení v tátových očích se mi přitížilo. „Uvaž, kdo si bezva dlabanec,“ obrátil se k mámě, když z mne ani u ségry nenašel očekávanou odezvu.

Při prohrabávání ségrina prádelníku jsem si vybavil tátův poslední kulinářský zázrak. „Budeme mít americké brambory s asijskou směsí!“ sdělil nám tehdy. V rámci získání přírodních surovin jsme během dopoledne přeházeli několik hromad brambor ve třech obchodcích. U posledního hlízového masivu ségra kapitulovala. Já vydržel! Díky tátovi jsem se už dokonale nominoval na mistrovství republiky v kulturistice. Padnul jsem ale u devadesátého devátého ze sta atakovaných mrazáků, kde dnes lidstvo pohřbívá zahubenou drůbež. Tady naštěstí bodovala ségra. Odkakživa má namrzlý kabely do mozku, tak pro ni pobyt ve snížených teplotách neznamená žádný výkyv z normálu.

Doma jsme byli po hodinové přednášce o efektivním zacházení s kuchyňskou škrabkou vyhození z kuchyně. Hlava rodiny se strašně rozčílila, že odmlouvám, a předčasně nás vyautovala z účasti v zápase o dnešní přežití. „Seš magor!“ pustila se do mě ségra. „Zase nakrmíme leda popelnici, když tatouš v kuchyni pustí kořen.“ – „Ani jsem nehles,“ bránil jsem se, „to rebeluje můj žaludek. Už je půl třetí.“ – „I tak seš magor,“ trvala ségra na svém, „proto navaleš něco ze zásob!“ Jen velmi nerad jsem

se šábnul o pár syrových tyček. Naštěstí jsme se stlačili dřív, než se bytem začal šířit příšerný smrad. „Jsou to brambory,“ zkoušeli jsme hádat, „nebo se posmrtně rozložil ten nebohý kur domácí během nekonečného utrpení v papiňáku?“ – „Už nikdy kdákavé opěnce!“ nařídil mi pud sebezáchovy a milosrdně usmrtil hlad v mém žaludku.

„Oběď!“ ozvalo se něco po páté z kuchyně. Se zauzlovanými čuchometry jsme vyrazili k domácí výkrmně a ségra po cestě ode dveří ke stolu vydatně šplíchala mámin parfém. Přistála před námi hromada škrobového bláta. „Říkals,“ protestovala ségra dotčeně, „že budou americký brambory!“ Rodinný vůdce na ni vrhnul svůj typický nechápavý pohled. „Vždyť jo!“ konstatoval a plesl trochu toho bramborového skorobetonu i sobě na talíř. „Tohle fakt nejsou americký brambory,“ podpořil jsem výjimečně ségrin názor. Zatvářil se jako naučnej slovník a vyčítavě se otázel: „Kdo z vás ví,“ odmlčel se významně, „odkud se k nám, do Evropy, dostaly brambory?“ – „Z Ameriky,“ vyhrkla naše velešprtka! „Správně,“ řekl nám otec jako miminům, která právě udělala zázrak do nočníku, „takže máme,“ zdůraznil poslední slovo, „americké brambory!“ Jako jeden muž jsme odstrčili talíře s reinkarnovanými plodinami jihoamerického kontinentu. Kdysi jsem četl, že když brambory dorazily do Čech, lidi si nevšimli nahnědlých šišek pod zemí a otrávil se jejich bobulemi. Že by dnes tátovou rukou došly zaslouženého trestu? Na maso jsme ani po celodenním půstu neměli odvalu. „Válku na vás, bando!“ zařval náš živitel po vzoru dědečka. Při předstávě vojenské konzervy, nejlépe masové, se můj přeprázdný žaludek zavlnil žalem. „Asijská kuchyně je zdravá,“ nepřestával nám vnucovat svou šlichtu, „maso jsem uvažil podle zanzibarského receptu.“ – „Zanzibar je

ale v Africe,“ podotkl jsem rychle, aby drahá sourozenkyně neměla zase navrch. „Ven!“ explodoval táta jako vždy. „A večere za trest nebude!“ Vzhledem k tomu, že Zanzibar leží v oblasti, kde se doposud nepodařilo vymýtit hladomor, dokážu při své inteligenci dost dobře pochopit fiasko tátova receptu. Ačkoliv nás otec vyhodil, zapíchli jsme paty na prahu dveří a hypnoticky našeho zploditele sledovali. Chvilí zamyšleně zíral do talíře, pak jako pokaždé praštil lžící o stůl a ve frekvenci řevu tygra násilně nuceného k vegetariánství zahřimal: „Přešla mě z vás chuť!“ Následovalo ohlušující ticho. „Zase si ani nedlouh,“ zakňourala ségra, když jsme se vydali na ústup.

Potmě šátrám šupletem pokračovatelky našeho rodu po přeslici a hledám něco jedlého. Hlavně košíčky podprsenek skrývají nečekané poklady. V mých spárech uvízl bonbon a jedna oplatka. „Au!“ vyjekl jsem a můj vztek žhnul víc než kloubky na ruku. „Zloději,“ vykřikla ségra, „koukej vrátit, cos čmajznul.“ Při pravila mě síce o oplatku, ale bonbon v mých slipech neodhalila.

Ráno se vstávalo s prvním kokrhajícím prostředkem hromadné dopravy. „Bude zeleninová polévka!“ oznámil nám táta. V obchodáku jsme proto vyrazili do mraveniště ovoce-zelenina. Přebírání paprik, rajčat a jiných bobulovin mi však znesnadňovaly červené rukavice po dědově pradědovi. Natáhl jsem je na své vypracované tlapy, pamětliv strastí minulé polární výpravy. Chtěl jsem si palčáky odložit na některou z okolních beden, ale táta mi to nedovolil. Stály prý tenkrát přes deset krejcarů. A co kdyby si je někdo spletl s pytlíky na mikulášskou nadílku? Když jsem tedy jak lachtan, za poctivého střídání levého a pravého bicepsu, přeházel kolem padesáti přepravek vitamínových zdrojů, byl náčelník rodiny spokojen. Ač splaven více než z tréninku, spokojen jsem si představoval blyštivou trofej za nějaké super umění.

„Dám bábovku,“ nabídla mi ségra velkoryse, „když dneska budeš držet zobák.“ Nadšeně jsem přikývl. Ve snaze zkrátit tradiční hladovku na minimum jsme uchvácené extra-suroviny krájeli jako o život. Ségra byla plná optimismu: „Dneska to bude dobrý, na zelenině se nedá nic zkazit.“ Byl jsem však starší a zkušenější. Proto v celku pesimistický. Krájeli jsme však a krájeli. Táta s námi byl výjimečně spokojený. Poslal nás dokonce za odměnu na televizi, ale dlouho jsme se odmítali vzdát z potravinové základny. K naší smůle dávali film Křídýlko nebo stehýnko?, a tak jsme podleli.

„Oběď!“ ozvalo se v obvyklém večerním čase. Dal jsem talíře a ségra postavila na stůl obrovský hrnec. „To nebude polívka?“ divi-

pokračování na straně 21

pokračování ze strany 20

la se při pohledu pod pokličku. „Asi máme párky,“ usoudil jsem podle mastné tekutiny v nádobě. Rozhlížíme se kolem, ale očekávané uzeniny nikde. Tu se táta vrací s prázdným odpadkovým košem. „Tak si naberte,“ pobízí nás vesele, „ať vám nevystydne polívka.“ – „Kde je?“ zeptala se ségra, tušíc neblahý vývoj dalších událostí. „Přece tady, v hrnci,“ nechápal otec naši nechápavost. „A kde je zelenina?“ vyzvídal jsem hladově. „Vyhodil jsem ji,“ pronesl otec. „Cože?!“ zaznělo nám z úst stereo. „No, vyhodil,“ nenechal se rozhodit, „nejdřív jsem ji vyvařil a zbytek už není potřeba. Vývar obsahuje ty nejlepší živiny.“ „Četl jsem to v čínské kuchařce,“ dodal sebevědomě při pohledu na naše zhrzené obličeje. Nakonec jsme přece jen zasedli ke stolu a polykali tu údajně zdravou, chuťově mdlou břečku. Obědová večeře však přece jen skončila happyendem. Šéfkuchař zapomněl do svého dnešního menu nastroihat chleba, čímž zmíněná podivnost nestačila klasicky zeslýchovatět. Cílová varianta se nám nakonec nezdála tak

příšerná a s chutí jsme přežvýkávali okoralé krajíce.

Jelikož jsem ve vývinu a ke všemu mám před sebou důležité závody, dělal jsem si o něco později laskominy na ségrin bonbón. Z úhledného balíčku se však namísto pošímrání chuťových buněk vyklubal neviditelný přítel žen a dívek pro intimní dny. Alespoň tak to nedávno hlásala jedna reklama. Fakt pech! Žebrał jsem proto u ségry o bábovku. Oproti předchozím čestným slovům namoudušným mi nakrkla. Zrádkyně! Prý za ty rozházený spodáry.

Abych zahnal touhu po jídle, vymyslím, co dám komu k Vánocům. U mámy je to jasný, dostane zase dva parfémy. Ségre koupím leda náhubek pro psa, aby mi vždycky všechno nezhltila. U táty ještě váhám...

Jako skoro dospělý chlap zároveň dumám nad tím, jak utnout cyklicky se opakující domáci hladové pogromy. A najednou mi svitlo! Tátovi vnutíme k Vánocům úpis do kurzu vaření. Jak ale přežít dobu, než se z něj vylihne kuchtik, jehož výtvoř nebudou vzývat u konzumentů fyzická či psychická muka?

Řešení se nabídlo brzy. Na kulturistickém mistrovství jsem ke svému uspokojení zazářil a k nelesklejšímu poháru patřila i supercena. Vyhrál jsem rodinný pobyt v jednom z nejvyhlášenějších labužnických rájů. Vždy jednou v měsíci, po dobu jednoho roku.

Poprvé jsme vyrazili bez mámy, musela zase pryč kvůli práci. Na zastávce nás čekalo slavnostně naleštěné magistrátní vozidlo značky Trabant s brýlatým primátorem nedalekého statutárního města. S poctami supermana jsem byl i se svými průvodci odvezen stromovou alejí před náš víkendový domov. Stáli tu snad všichni místní obyvatelé a několik zástupců zdejšího hotelu. Ostatní už za okny čechrali prostřený stůl. Mému pohledu neuniklo ani několik nákladních vozů s nejrůznějšími paletami. Bude o nás výborně postaráno. I tátův neklidný kukuč se nakonec rozzářil. „Koukejte,“ ukazoval nadšeně na jeden z transparentů, s nimiž nás přišli uvítat srdeční hostitelé. Naše pohledy sklouzly po dráze tátova ukazováčku. Na jejím konci se skvěl umně vyvedený nápis: „Co si uvaříš, to si také sníš! Vítá Vás penzion Řehečská slepice!“

Kocourek v cirkusu, 5. část: Jak Charlie potkal Smraďouše

„No tak, nebreč,“ utěšovala Monika Martinová, „však on se najde, uvidíš.“ Martinka však plakala dál. Bylo jí hrozně líto, že se Charlie ztratil. Ale kde by mohl být? Vždy, když se ztratil, zase našel cestu domů. Snad to bude i tentokrát.

Ve stejnou dobu, na zcela jiném místě, se rozkládala velká smrdutá skládka. Byla plná harampádí. Když popeláři dojele ke skládce, začali vyhazovat ošklivé popelnice do té smrduté hromady. Protože na jedné z těch popelnic byl i Charlie, skončil na skládce také. Poté, co popeláři odjele, vyhrabal se Charlie z popelnice a začal se brodit odpadky. Měl veliký hlad a myslel si, že najde něco k snědku.

Hrabal se v odpadcích a hrabal, když tu najednou cosi zapraskalo za jeho zády. „Ha-ha-halo. Je tam někdo?“ otázal se Charlie. „Hihi!“ ozvalo se z tmavého houští. „To není legrace. Kdo je tam?“ Charlie se pomalu připlížil k tmavému houští. „Tak ha-ha-halo! Je tam někdo?“ Charlie chtěl udělat ještě jeden malinkatý krůček, ale vtom ho kdosi odstrčil takovou silou, až se Charlie odkutálel do nejbližší smrduté galoše. To stvoření nejprve čmouchalo kolem galoše a potom se opět ztratilo v tmavém houští. Charlie vylezl z galoše a rozhlédl se kolem sebe. Nikde nikdo. „Asi se mi to jen zdálo.“ Najednou zase něco zašustilo v křoví a tenkým hláskem povědělo: „Co jsi zač?“ „J-j-já?“ vyblekotl Charlie. „Co jsi ty!“ Stvoření z křoví odpovědělo: „Je slušnost odpovědět, když se tě někdo na něco ptá.“ – „Já jsem kocour,“ odpověděl tedy Charlie, „a kdo jsi ty, temné stvoření?“ – „To vidím, že jsi

kocour, a ne kozel,“ ozvalo se znovu, „a navíc, já nejsem žádné stvoření.“ Charlie se zvědavě otázal: „A kdo teda jsi, cizince?“ V křoví něco zapraskalo a najednou se objevilo nějaké stvoření, hodně podobné lišce, ale velice zapáchalo a mělo trochu jinou barvu. „Jsem tchoř a jmenuji se Smraďouš. Bydlím tady na skládce. Ale tebe jsem tu ještě neviděl. Ty určitě nebydlíš na naší skládce. Tak kdo teda jsi?“ Charlie si prohlížel tchoře a povídá: „Jmenuji se Charlie a bydlím ve městě. Nemáš něco k snědku? Já mám totiž velký hlad.“ Smraďouš chvíli váhal, ale pak řekl: „Tak pojď. U mne doma se něco k snědku najde.“

S Charliem se vydali po úzké cestičce, která vedla kolem starých popelnic a rozbitých deštníků. Cestou řekl Charlie Smraďoušovi vše o sobě, o své rodině i o popelnicích. „Tak a jsme tady,“ řekl Smraďouš, „pojď dál a udělej si pohodlí. Co by sis dal k snědku?“ – „Něco sladkého. Třeba dort nebo zmrzlinu,“ řekl Charlie a přitom si prohlížel Smraďoušovo doupě. „Dort? Zmrzlinu? Co to je? Je to dobrý?“ Charlie se podíval: „Ty nevíš, co je dort ani zmrzlina? Tak co tu vlastně jíte?“ Smraďouš se urazil. „No samo sebou, že vím, co je to dort a zmrzlina. Jen jsem tě zkoušel,“ řekl honem Smraďouš, aby si Charlie nemyslel, že je nezkušený. „Já mám radši banánové slupky. Jsou krásně smrduté a chutné.“ Charlie se ušklíbl: „No fuj. Banánové slupky? No ble.“ Charlie se znechuceně oklepal. Smraďouš si toho všiml a povídá: „No tak když ti to nevoní, můžeme něco ukrást lidem. Žijí hned tady za skládkou. Pojď, ukážu ti to.“ Charlie se zaradoval. „Snad

tam budou mít něco k jídlu,“ pomyslel si.

Smraďouš vyvedl Charlieho za skládku, kde byly postaveny cirkusové stany. Smraďouš ucítil cosi zvláštního, vůni, kterou nikdy v životě necítil. „Támhle je něco dobrého, cítím to až sem,“ řekl Smraďouš. Charlie zavěšil svým nosíkem a ještě jednou zavěšil a ještě jednou zavěšil, ale stále nic necítil. „Já nic necítím, opravdu tam něco je?“ „Ano, je. Jde to odtamtud,“ řekl Smraďouš a ukázal na velký karavan. „Tak jo, jdeme se podívat, jestli tam není něco k snědku,“ řekl Charlie a i se Smraďoušem se vplížili do cirkusu. Když vlezli do karavanu, uviděli na stole velikánský talíř, plný sladkých palačinek. Charlie i Smraďouš vylezli na stůl a všechny ty palačinky snědli. Najednou se ozvaly dveře. „Co to bylo?“ zeptal se Smraďouš Charlieho. Ale než se stačili vzpamatovat, dvě velké silné paže držely Smraďouše a Charlieho. „Pomoc, pomoc,“ volala obě zvířátka. Ale nikdo je neslyšel. „Ale, ale! Tebe já znám!“ řekl muž, který obě zvířátka držel. „Ty jsi ten kocour, co mi pláchl. Opět se setkáváme, příteli,“ řekl prapodivný muž. Charlie se podíval na muže, a co nevidí. Byl to Roznemajer. Zlý a krutý ředitel toho cirkusu. „Alfonsi!“ zavolal ředitel a ve dveřích se objevil malý mužíček s velkým pytle. „Ano, pane řediteli?“ zeptal se. „Okamžitě odnesete toho kocoura do klece a toho smraďocha vyhodíte. Mám s tím kocourem velký plány. Chachacha,“ řekl Roznemajer a zabouchl za Alfonsem dveře.

(pokračování příště)

Lucie Maxianová, 9. třída ZŠ Kopidlno

Jak šel život za mého působení na MNV Kopidlno

V roce 1960 jsme se přistěhovali do Kopidlno. Nejdříve jsem pracoval na Státním statku ve funkci mechanizátora. Později v cukrovaru Kopidlno ve funkci vedoucího řepního oddělení. Po volbách v roce 1970 jsem byl zvolen tajemníkem MNV. Funkci jsem zastával při svém zaměstnání. S předsedou MNV Adamcem jsme připravili stavební parcely pro výstavbu ve Filčíkově ulici a zajistili prodej stavebních parcel jednotlivým zájemcům. Mojí snahou bylo postavení autobusové čekárny na náměstí. Průběžně byly prováděny opravy chodníků.

Ve volbách v roce 1976 jsem byl zvolen předsedou MNV a mým tajemníkem se stal Josef Tomášek. Na začátku jsme si stanovili, co město nejvíce potřebuje. Mezi první úkoly patřil obchod potravin u nádraží. Už v roce 1976 jsme začali s přípravou výstavby. Byl uskutečněn výkup pozemku od pana Sameše a zajištěn projekt. A ještě v tom samém roce jsme začali s výstavbou prodejny v akci „Z“. Dne 27. prosince 1977 jsme ji již předávali do plného provozu spotřebnímu družstvu Jednota Jičín.

Další nedostatky se nám jevily v oblasti školství, konkrétně v umístění mateřské školy v nevyhovujících podmínkách bývalé staré školy. Rozhodli jsme o výstavbě zcela nového zařízení. Začali jsme shánět podnik, který by MŠ postavil. Zároveň jsme se snažili zajistit projekci nové stavby. A v tom byl kámen úrazu. Žádný podnik, který jsme oslovili, neměl zájem stavbu provést. Proto bylo rozhodnuto stavět znovu v akci „Z“ - tedy svépomocí. Dlouho jsme řešili problém s projekcí stavby. Nakonec jsme se dostali do styku s ředitelem projekce v Liberci. Ten si ale dal podmínku, že je nutné předem získat povolení ministra zemědělství. Povedlo se a potvrzení jsem dostal přímo od pana ministra Petříka. Výstavba školky byla dlouhá a náročná práce. Ale byli jsme si vědomi toho, že nová výstavba na tomto úseku našeho školství je nutná a potřebná.

Stavěl se pavilon MŠ a hned vedle pavilonu jídelny a kuchyně. Současně bylo nutné vybudovat i kotelnu a zázemí pro technické služby. Loni na podzim se vzpomínalo 25. výročí otevření nové MŠ. Byla to na tehdejší dobu velká a namáhavá práce nás všech v lidospřávně, za pomoci a podpory ochotných občanů. Celá akce se pořídila za cca 7 milionů Kč. Tehdy to pro Kopidlno hodně znamenalo a většinu občanů, zvláště těch, kteří se podíleli na této velké práci, výsledek velmi potěšil. Ale to nebyl konec našeho snažení v oblasti školství. Investovalo se do měšťanské školy. Bylo zavedeno nové topení, provedena výměna poloviny oken, nově pokryta střecha budovy, uvnitř vybudována nová fyzikální učebna. Do školy u kostela se pořídilo a bylo instalováno 29 kusů akumulčních kamen a byly provedeny další potřebné práce.

Měli jsme zájem o další rozvoj města, a proto bylo nutno najít nové prostory pro výstavbu rodinných domů a bytoven. K tomu účelu byl vytvářen prostor u bývalé cihelny. Znamenalo to zbourat starou cihelnu a odvoztit mate-

riál z bouračky do „hliňáku“. Byly to celé tuny starých cihel. Po cihelně zůstal komín, který musel být odstřelen. A opět velká práce s odvozem materiálu a úklidem celého prostoru a přípravou pozemku pro výstavbu. Na tomto prostoru je dnes postaveno 6 domků. Státní statek postavil dvě velké bytovky, bytové družstvo bytovku pro 12 bytů. Cukrovar zde vystavěl několik bytoven pro zaměstnance, kde dnes bydlí převážně občané, kteří přijeli z Ukrajiny od Černobylu.

Další akcí města byla pomoc Zahradnické školy při výstavbě tělocvičny. Pomáhali jsme i společenským organizacím. Za naší pomoci byl vystavěn objekt Svazarmu pro motoristy. Dnes je bohužel již nefunkční pro místní členy klubu a byl prodán do soukromých rukou. Přijali jsme nabídku spořitelny a odkoupili od ní dům sousedící s budovou MNV na náměstí. Koupili jsme jej za 1 milion korun. Vybudoval se tam stavební úřad, byl přijat stavitel pan Horáček, pro něhož nám ve stávající budově chyběla pracovna. Tajemníkem byl uvolněn na celý úvazek pan Jan Gottwald. Prostor pro zázemí v přízemí byl zachován a nad ní i bytové jednotky.

Městem byl zakoupen dům na náměstí, tak zvaný „důchod“, s tím, že tam bude zřízena vinárna, s ohledem na klenuté stropy a suché sklepy. Dnes je tam ordinace zubního lékaře. Dále se vykoupil dům, ve kterém žil v Kopidlne kdysi hudební skladatel Matěj Hilmar a byla zde zřízena jeho pamětní síň. Po roce 1989 byl ale prodán a zařízení muzea zničeno. V budově kina byly vyměněny dřevěné schody a nahrazeny kamennými, v kině byla vyměněna stará dřevěná sedadla za zánovní sedačky, které město zakoupilo při modernizaci Stavovského divadla. Za podpory ekonomie Národního divadla jsme odkoupili několik stovek polstrovaných sedaček a využili je také pro zasedací místnost MNV. Na náklady města jsme zařídili opravu a restaurování soch u kostela i na náměstí. Průběžně se opravoval i kostel. Peníze jsme sehnali na ONV. Provedli jsme nátěr věže i střechy kostela. Po dohodě s panem děkanem jsme sehnali finanční prostředky na opravu zdiva a omítky. S finanční podporou ONV, který nám poskytl dotaci 150 000 Kč jsme zakoupili traktor s vlekem pro místní hospodářství. Nákup se zdařil za pomoci ředitele ČSAD v Kolíně. Práce na traktoru zajišťoval pan Jiří Antoš. Byla pořízena střecha na hasičskou zbrojnici a byla provedena řada dalších drobnějších oprav a nákupů. Práce se nám tehdy dařila a postupně jsme splnili ve městě vše, co jsme si stanovili a co bylo zapotřebí opravit a postavit.

Přestože se tolik vykonalo, zbývá toho pro zvelebení města stále ještě hodně udělat. Řídit město a starat se o blaho jeho občanů je velká zodpovědnost a velmi náročná a dlouhodobá práce. Věřím, že se s tímto úkolem a posláním vypořádá i současná vedení města, tak jako se to dařilo nám.

Vzpomínal a uvažoval Jaroslav Svoboda

Centrum sociálních služeb Lada Lukavec

Jsme příspěvková organizace městyse Lukavec. Poskytujeme odlehčovací službu pobytovou celorepublikově, ambulantní a terénní regionálně.

Služba je určena osobám dospělého věku (19–64 let) s mentálním a kombinovaným postižením, o které je jinak pečováno v jejich domácím prostředí. Dočasným převzetím péče chceme umožnit nezbytně nutný odpočinek nebo čas k řešení osobních záležitostí rodinám pečujícím o tyto osoby.

Délka odlehčovacího pobytu může být až 3 týdny, jedno místo je vyhrazeno na šestiměsíční pobyt. Kapacita našeho zařízení je 8 míst pro pobytovou odlehčovací službu, 7 míst pro ambulantní odlehčovací službu a 2 místa pro terénní odlehčovací službu.

Všechny zájemce o službu rádi přivítáme v našem Centru po předchozí telefonické domluvě a také zodpovíme veškeré dotazy. Možný je také tzv. pobyt na zkoušku s rodicem.

Pobytová služba:	nepřetržitě
Ambulantní služba:	po–pá 6–20
Terénní služba:	po–pá 8–18

Kontakt:	Centrum sociálních služeb LADA Lukavec V Chaloupkách 196, 394 26 Lukavec
Ředitel:	Mgr. Hynek Seidl
Telefon:	774 624 008
E-mail:	hynekseidl@seznam.cz ladalukavec@centrum.cz
Web:	www.ladalukavec.cz

Občanské poradenské středisko Poradna SOROPO Jičín

nabízí

Občanské poradenství

Zajišťuje sociálně-právní poradenství pro osoby v tíživé životní situaci.

Specializované poradenství pro rodiny s dětmi

Zajišťuje terapeutickou a sociálně-právní pomoc.

Najdete nás v ulici Vrchlického 823–824, Jičín (vchod je z Husovy ulice, v bývalém penzionu pro seniory)

Konzultační hodiny:

Občanské poradenství	Specializované poradenství pro rodiny s dětmi
PO 11–18	PO 14–18
ÚT 9–14	PÁ 9–16
ČT 10–16	

Pro velký zájem klientů je vhodnější se předem objednat.

Kontaktujte nás osobně, telefonicky **736 472 676** nebo e-mailem **opjicin@ops.cz, rp@ops.cz**

Policejní zpravodajství z Kopidlenska

Vandalovi hrozí za těžko uvěřitelný čin až rok vězení

Kopidlno – Včelnice, která stála na volně přístupné zahradě v Kopidlně v Lipové ulici, zřejmě vadila neznámému vandalovi, který se postaral o její likvidaci. V noci na 17. května vnikl na zahradu, kde včelnicí o čtyřech úlech zapálil. Ta kompletně shořela i s včelami, které byly uvnitř. Majitel vyčíslil škodu na nejméně 14 tisíc korun. Případ šetří policisté jako přečin poškození cizí věci, za což pachatelé hrozí trest odnětí svobody až na jeden rok. *(O tomto případě se zmiňujeme i ve včelařské rubrice KL.)*

Žena přišla o hotovost a šek na výhru

Kopidlno – V noci na 13. května úřadoval v jedné z heren v Kopidlně zloděj, kterého zlákala kabelka odložená na židli. V nestrážném okamžiku se k ní přiblížil a nikým nezpozorován z ní odcizil několikatisícovou hotovost a výherní kupón ze hry na automatu. Majitelka vyčíslila škodu na 13 tisíc korun. Případ šetří kopidlenští policisté jako přečin krádeže.

Řidič byl opilý a navíc měl zákázáno řízení

Ledkov – Ve čtvrtek 5. května kontrolovala v pozdních nočních hodinách policejní hlídka v obci Ledkov osobní vozidlo Škoda 130 Rapid, které řídil dvaatřicetiletý muž. Provedená dechová zkouška u něj prokázala přes 0,3 promile alkoholu. A nejen to. Navíc policisté zjistili, že má řidič rozhodnutím Okresního soudu v Mladé Boleslavi vysloven do června letošního roku zákaz řízení všech motorových vozidel. Z tohoto důvodu si vyslechl ve zkráceném přípravném řízení podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní, za což mu hrozí trest odnětí svobody až na tři roky.

Policisté dopadli zloděje pažnic i černého odběratele elektřiny

Kopidlensko – Kopidlenští policisté objasnili v těchto dnech případ krádeže železných pažnic, které na konci dubna odcizil neznámý pachatel ze stavby kanalizace mezi Dětenicemi a Brodkem. Na základě provedeného šetření zjistili, kdo má krádež na svědomí. Jedná se o jednadvacetiletého mladíka z okresu Jičín, který si ve zkráceném přípravném řízení vyslechl podezření z přečinu krádeže, za což mu hrozí trest odnětí svobody až na dva roky. Odcizené vzpěry ještě stačil prodat ve sběrně drohotných surovin za 1.710 korun, které utratil za benzín, cigarety a alkohol.

Dalším, kdo si vyslechl ve zkráceném přípravném řízení podezření z přečinu krádeže, byl pětadvacetiletý muž z Kopidlenska, který měl pro změnu ve svém bydlíšti neoprávněně odebírat elektrický proud. Od února do dubna letošního roku tak měl způsobit energetickým závodům škodu ve výši téměř 8 tisíc korun. I jemu hrozí za přečin krádeže trest odnětí svobody až na dva roky.

Opilý řidič boural v Běcharech

Běchary – V pondělí 25. dubna narazil ve večerních hodinách v Běcharech pětadvacetiletý řidič osobním vozidlem Renault 19 do zaparkovaného vozu Hyundai Pony X2 a následně z místa ujel směrem na Kopidlno.

Na přímém úseku vyjel vpravo mimo vozovku přes obrubník chodníku, kde urazil sloup s lampou veřejného osvětlení, okrasný stromek a sloupek s dopravní značkou „Pozor, děti“ a „Nejvyšší dovolená rychlost“. V důsledku poškození lampy došlo k odpojení veřejného osvětlení v celé obci. Při šetření dopravní nehody se řidič podrobil orientační dechové zkoušce, která u něj prokázala přes 3,2 promile alkoholu. Celková škoda byla vyčíslena na 40 tisíc korun. Příčina nehody a míra zavinění jsou předmětem dalšího šetření.

Za krádež parovodu mužům hrozí až dva roky vězení

Kopidlno – O tom, že krást se nevyplácí, se přesvědčili 15. dubna v Kopidlně dva muži ve věku 23 a 33 let. V ranních hodinách se oba vydali do Bezručovy ulice, kde kradli části demontovaného parovodu. Jejich jednání neuniklo pozornosti všímavých spoluobčanů, kteří vše oznámili policii. Hlídka, která vyjela na místo, oba muže zadržela a následně jim ve zkráceném přípravném řízení sdělila podezření z přečinu krádeže spáchané ve spolupachatelství. Nyní jim hrozí trest odnětí svobody až na dva roky.

Zloděj odnesl tři slepice

Běchary – V noci na 15. dubna vnikl neznámý pachatel v Běcharech na soukromý pozemek u jednoho z rodinných domů, kde se následně vloupal do kurníku. Uvnitř odcizil tři slepice v hodnotě nejméně 450 korun. Za přečin krádeže hrozí pachatelům trest odnětí svobody až na dva roky.

Srážka tří vozidel na náměstí

Kopidlno – V úterý 12. dubna jel v odpoledních hodinách padesátiletý řidič osobním vozidlem Kia Ceed ve směru od Poděbrad na Jičín. V Kopidlně na křižovatce s ulicí Tomáše Svobody odbočoval vlevo a přitom zřejmě přehlédl protijedoucí vozidlo Volvo, do kterého narazil. Řidič volva jel pravděpodobně vyšší rychlostí, než je v obci povoleno, a po střetu ještě narazil do nákladního vozidla Avia. Při nehodě nebyl nikdo zraněn. Alkohol u řidičů byl na místě vyloučen dechovými zkouškami, celková škoda byla vyčíslena na 190 tisíc korun. Příčina nehody a míra zavinění jsou předmětem dalšího šetření.

Vloupání do prodejny

Kopidlno – V noci na 31. března se vloupal neznámý pachatel v Kopidlně na náměstí do prodejny se smíšeným zbožím. Dovnitř se dostal vchodovými dveřmi, které poškodil, a poté z regálů odcizil cigarety, cukrovinky a z pokladny několikatisícovou hotovost. Celková škoda byla vyčíslena na

nejméně 90 tisíc korun. Případ šetří jičínská kriminalistie jako přečin krádeže a poškození cizí věci.

Není výchova jako výchova

Kopidlensko – Zvláštní způsob výchovy zvolila sedmapadesátiletá žena z Kopidlenska, která od listopadu loňského roku do současné doby umožnila vést svému patnáctiletému synovi zahálčivý způsob života. Nedbala totiž na jeho školní docházku a ani nedohlížela na jeho přípravu do školy. Synovi se evidentně tento způsob života líbil a místo do školy chodil spíše „za školu“. Na svém „kontě“ má totiž neuvěřitelných 110 neomluvených hodin. Matce teď za ohrožování výchovy dítěte hrozí trest odnětí svobody až na dva roky.

Na vozidle nebylo v pořádku téměř nic

Kopidlno – Ve čtvrtek 17. března kontrolovala v ranních hodinách policejní hlídka v Kopidlně osobní vozidlo Renault s přívěsným vozíkem, které nebylo dostatečně osvětlené. A nejen to. Policisté během kontroly zjistili další závady. Vozidlo nemělo platnou technickou kontrolu, chyběla mu krytka na zadním směrovém světle a navíc řidič neměl připojen kabel elektroinstalace přívěsného vozíku k zásuvce vozidla. Vzhledem k tomu, že světla vozíku byla stejně nefunkční, bylo v podstatě jedno, zda byl, nebo nebyl kabel připojen. K tomu všemu triadvacetiletý řidič nepředložil doklad o sjednaném povinném ručení a navíc se přiznal, že mu vozidlo téměř nebrzdí. Případ šetří policisté jako přestupek proti bezpečnosti a plynulosti v silničním provozu.

Ženu zachránili kolemjdoucí z vody

Kopidlno – V úterý 15. března vyjeli po poledni muži zákona spolu s rychlou záchrannou službou do Kopidlna, kde do místního potoka spadla starší žena. Penzistce, které se zřejmě udělalo špatně, okamžitě přispěchali na pomoc kolemjdoucí. Vzhledem k tomu, že při pádu utrpěla lehké zranění, byla převezena do Oblastní nemocnice v Jičíně. Jediné, co se nepodařilo zachránit, byla síťovaná taška s košťátkem, která ve vodě zůstala.

Požár plastového kontejneru

Kopidlno – V neděli 13. března úřadoval v Kopidlně žhář, který v podvečerních hodinách zapálil na náměstí plastový kontejner na tříděný odpad. I přes okamžitý zásah hasičů byl kontejner zcela zničen. Celková škoda byla vyčíslena na 9 tisíc korun.

Krádež v Úněticích

Únětice – V přesně nezjištěné době od 20. února do 26. února odcizil neznámý pachatel v Úněticích z odstaveného železničního vagónu plechové opláštění a dvojce posuvné dveře. Majitel vyčíslil škodu na nejméně 15 tisíc korun. Případ šetří kopidlenští policisté jako přečin krádeže, za což pachatelé hrozí trest odnětí svobody až na dva roky.

nprap. Hana Klečalová, Policie ČR Jičín

Fotbalu v Kopidlně je již 90 let. Přijede i Menšíkova jedenáctka

V letošním roce oslaví fotbalový oddíl v Kopidlně 90 let od svého založení. Při této příležitosti bychom Vás rádi pozvali ve dnech 30. a 31. 7. 2011 na naše fotbalové hřiště, kde bude v rámci oslav probíhat bohatý a zajímavý program. I když v současné době, kdy připravuji tento příspěvek, nemám k dispozici konečný a detailní program celé akce, přesto Vás již nyní mohu seznámit s těmi nejdůležitějšími body programu.

Oslavy zahájí v sobotu dopoledne naši nejmenší fotbalisté, kteří se představí v rámci turnaje přípravek. Konkrétní soupeře našich chlapců se dozvíte z plakátů a dalších propagačních materiálů, které budou před konáním akce zveřejněny. Odpoledne ve 13.45 hodin bude program pokračovat utkáním kadetů. Jejich soupeřem bude pravděpodobně výběr okresu Jičín. V této věci zatím probíhají jednání, ale v době, kdy budete tento článek číst, bude soupeř našich kadetů již znám. Zlatým sportovním vrcholem soboty bude bezesporu utkání

starých gard Kopidlna a Rožďalovic. V těchto utkáních jde mnohdy o život, tak si toto utkání určitě nenechte ujít. Poté bude ná-

sledovat malá zábava, hodně jídla, přiměřeně pití a nebude chybět ani v Kopidlně tolik oblíbený ohňostroj.

V neděli budou oslavy pokračovat tur-

najem mladších žáků, odpoledne pak přijdou na řadu utkání dospělých. Ve 13.30 nastoupí muži Kopidlna (mladší ročníky) proti atraktivnímu soupeři, jehož jméno Vám zatím neprozradím. Od 16 hodin pak nastoupí starší ročníky (tzv. legendy) proti Menšíkově 11. Jedná se o tým složený převážně z moravských herců a bývalých ligových fotbalistů založený s cílem finančně podporovat léčbu dětí nemocných astmatem. V rámci programu bude možné zhlédnout ukázkou amerického fotbalu a možná i travesty show. Během zápasu a po zápase bude probíhat autogramiáda, možnost focení s členy „Menšíkovy 11“, možnost zapůjčení dresu Menšíkovy 11 na focení. Celý zápas a vše kolem něj bude živě komentováno zábavnou formou dvěma moderátory. V přestávce zápasu a během zápasu soutěže pro diváky o zajímavé ceny. Pevně věříme, že nám bude přát i počasí. Srdečně Vás tedy zveme na naše fotbalové hřiště ve dnech 30. a 31. července.

Václav Šimůnek, předseda TJ

Stolní tenis v Kopidlně: v odvetách se nedařilo

Skončila další stolnětenisová sezóna v kopidlnské TJ Sokol a je čas bilancovat. Sezóna proběhla jako tradičně. Velmi dobrá první polovina soutěže – a to platí pro všechna družstva mužů. V odvetách se už tolik nedařilo.

Sestup prvního družstva z krajské soutěže

Áčko mělo našlápnuto výrazně k záchraně, když získalo v podzimní části skalpy Bernartic, Vrchlabí a Chlumce nad Cidlinou. Vyrovnaná utkání sehrálo se Sokolem Hradec Králové a Novou Pakou. Zde chybělo kousek štěstí a mohlo být ještě lépe. Druhá polovina však, až na jednu výjimku, byla propadák... Vše začalo smolným utkáním v Bernarticích, kde se vedlo 6:1 a 8:5, a nakonec jsme odjeli poraženi. To bylo zlomové utkání, které rozhodlo o našem pádu do okresního přeboru. Následovaly tři kruté porážky, které nás poslaly až na samé dno tabulky. A tak jediným kladem jara byla výhra s odevzdaným družstvem Salamandru Hradec Králové. Naději mohlo dát ještě vítězství na Sokole Hradec Králové a potom bodovat v posledním dvojcole s některým z týmů Nové či Staré Paky. Sokol Hradec Králové nás přehrál výrazným způsobem, a bylo prakticky hotovo. V posledním kole jsme nebodovali ani s Novou,

ani Starou Pakou. Sestup byl jistotou a jediným kladem je, že jsme tentokrát neskončili úplně poslední..., pokud se v tomto případě o kladu dá vůbec mluvit.

A jak bojovali pro své družstvo jednotliví hráči? Nejvyšší procentuální úspěšnosti v týmu dosáhl Milan Pekárek (41,67 %). Nastoupil však pouze v devíti utkáních a odehrál celkem 24 dvouher. Nejlépe se mu dařilo s Vrchlabím, doma s Bernarticemi a Sokolem Hradec Králové. V druhé polovině soutěže nastoupil pouze ve třech utkáních. Asi by pomohl k lepším výsledkům, kdyby... nepřišly služby, zdravotní indispozice.

Druhým v týmu, co do procentuální úspěšnosti, byl Pavel Kodet (40 %). Nastoupil v jedenácti utkáních, sehrál 30 dvouher. Nejúspěšnější byl v utkáních s Vrchlabím doma a v Chlumci nad Cidlinou. Ve druhé polovině soutěže mnoho příležitostí vyniknout neměl, co bylo příčinou, ať si vyhodnotí on sám a kolegové ve družstvu.

Třetí v pořadí, co do procentuální úspěšnosti, byl Václav Matuna (37,5 %). Na druhou stranu však odehrál ze všech hráčů nejvíce utkání (21 ze 22!). Chyběl pouze v prvním utkání s Železnici. V dalších utkáních vždy nastoupil a sehrál účtyhodných 56 zápasů ve dvouhře. Byl základním pilířem týmu a jeho oporou.

Jirka Tomášek určitě pamatuje lepší sezóny, než byla ta uplynulá. Se svými 35,29 % jistě není sám spokojen. V začátku sezóny ovlivnila jeho výkon zdravotní indispozice, ani později se nedostal k výkonům z minulých let, snad s výjimkou utkání se Salamandrem Hradec Králové.

I Petr Procházka v této soutěži pamatuje lepší časy. S úspěšností 25 % ve dvouhře nebude také asi příliš spokojen. Ale je to tak, když se nedaří celému týmu, ovlivní to výkon jednotlivců. I když se mu nedařilo, mohl by být mladším vzorem v bojovnosti.

Pepa Palička chtěl v polovině soutěže odejít pomoci Žlunicím, ohroženým sestupem, což nebylo technicky možné. Nastoupil k devíti utkáním, sehrál 24 zápasů ve dvouhře s úspěšností 20,83 %. Dobrá utkání sehrál v Bernarticích a se Salamandrem Hradec Králové. V dalších utkáních se mu příliš výsledkově nedařilo, bojoval však ze všech sil ve prospěch týmu. Pepa z Kopidlna odchází. Přejeme mu hodně úspěchů za stoly a jako správného parťáka jej v Kopidlně rádi uvidíme.

Nejvytíženějším hráčem v této sezóně byl Michal Hladík. Pravidelně nastupoval zejména za běčko a cěčko.

pokračování na straně 25

Stolní tenis v Kopidlně: v odvetách se nedařilo

pokračování ze strany 24

V případě potřeby zaskočil i za áčko. S 13,33 % úspěšnosti díru do světa neudělal, po roce bez stolního tenisu, kdy byl v zahraničí, se postupně zlepšoval, na rozdíl od svých oddílových kolegů, kteří šli s výkonem postupně dolů. V krajské soutěži sehrál 6 pětisetových utkání, z nichž pouze jediný vyhrál. To však svědčí o jeho bojovnosti a snaze neprodat kůži lacině. Zodpovědně nastoupil v posledních kolech, kdy někteří jiní spoluhráči se ani z utkání neomluvíli!

Protože týmu se příliš nedařilo ani ve čtyřhrách, je výsledek, jaký je. Tedy předposlední místo a sestup do regionálního přeboru. Tým zůstává prakticky pohromadě. Snad s výjimkou odchodu Paličky, který se vrací do Žlunic. Tým bude usilovat o návrat do krajského přeboru. Nebude to mít jednoduché. O totéž se budou snažit rezervy Jičina a Hořic či áčko Lázní Bělohrad.

Béčko na postupové příčce

Béčko, co do konečného výsledku, sehrálo dobrou sezónu. Druhé místo v konečném účtování znamená právo postupu do skupiny A okresního přeboru. Lepší polovina, jak už se stává tradicí, byla ta první. Neumím si to vysvětlit, ale naše týmy do vánoc tradičně hrají lépe. A zatím, co ostatní týmy se postupně zlepšují, my jdeme s výkonem dolů. Konečný výsledek je výborný, vzhledem k tomu, jak největší konkurent na první místo – Valdice – posílil. Z tohoto pohledu je druhé místo asi maximum, čeho tým mohl dosáhnout. Je však otázkou, zda práva postoupit využije, když do stejné soutěže z kraje padá první mančaft. Mít dvě družstva v jedné soutěži je možné, ale pro oddíl nevýhodné.

A kteří hráči se na druhém místě družstva podíleli? Jasnou jedničkou týmu se stal Michal Hladík (73,68% úspěšnost ve dvouhře). Nastoupil ve dvaceti utkáních a sehrál 76 dvouher, z toho 56 vítězných. Procentuálně jej předskočil Milan Pekárek (úctyhodných 88,64 %), jenomže odehrál pouze necelou polovinu utkání. Důvodem byla často služba v zaměstnání či zdravotní indispozice. První polovinu odehrál téměř celou, v odvetách však nastoupil pouze 2x!!! Nedalo se na něho spolehnout, a tak tíha odpovědnosti byla na dalších hráčích. To Michal naopak nenastoupil k pouhým dvěma zápasům a byl z tohoto pohledu jasnou jedničkou týmu. Formu si udržel po celou sezónu a výpadky v několika utkáních byly spíš důsledkem únavy než sportovní formy. Odehrát během víkendu čtyři mistrovská utkání není jednoduché.

Ještě o utkání víc odehrál Pavel Kodet, který chyběl pouze jednou! A jeho výsledky

byly také pro tým velkým přínosem (úspěšnost 67,86 %). Také on si udržel slušnou formu po celou sezónu, i když výsledkově mu vyšla lépe první polovina. Sám Pavel by asi rád rychle zapomněl na výpadky v utkání s Butovsi a v Lánech.

S úspěšností 44,44 % je na čtvrtém místě Vojta Slavík. Zaskakoval jen ve čtyřech utkáních a vůbec si nevedl špatně. Nepovedlo se mu jediné utkání s Bělohradem B. Asi měl dostat víc příležitostí. Jenomže to by bylo na úkor Nováka či Kohuta, kteří byli v základu béčka, a Vojta dostával příležitost vyniknout v céčku.

Míla Novák pamatuje lepší ročníky. V dobré formě jej nezastihl začátek sezóny. První slušné utkání sehrál ve čtvrtém kole v Butovsi. Do té doby se výsledkově trápil. V dalších utkáních zpravidla bodoval. Výsledkově mu nevyšly zápasy s Jičínem, Novou Pakou a odvěta s Butovsi.

Honza Kohut poskočil z nejnižší soutěže během čtyř let až do B třídy okresního přeboru. A tady odehrál slušná utkání s Bělohradem B, C, odvetu s Jičínem. Odehrál spoustu vyrovnaných utkání, v nichž rozhodla větší zkušenost soupeřů. Byla i utkání, na která by rád zapomněl. Těch nepopulárních „vajíček“ (v utkání 0 bodů) pár bylo, ale důležité je, že v této soutěži získal zkušenosti, které určitě využije v příštích sezónách.

Ve dvou utkáních nastoupil i Saša Petr, získat bod se mu nepodařilo.

Céčko v klidných vodách středu

Céčko se umístilo ve středu tabulky na 7. místě. S šestým Bělohradem máme stejné body. Z tohoto pohledu je výsledek slušný. Horší ale je výhled do budoucnosti. Je jisté, že za tento tým už nebude nastupovat Michal Hladík a možná ani Vojta Slavík. To bude velké oslabení. Do týmu by se měl vrátit Honza Kohut, který bude určitě posilou, ale Hladíka při vši úctě nenahradí.

Hladík byl v týmu jasnou jedničkou (úspěšnost 86,76 %). Po celou sezónu si udržel výkonnost. Ani v jednom utkání, ve kterém nastoupil, nepropadl. Vždy získal minimálně tři body ze čtyř možných. Bude složité jej nahradit.

Slušnou sportovní formu si po celou sezónu udržel i Vojta Slavík. Lépe mu vyšla první polovina soutěže, kde měl výpadek jen v utkání s Butovsi (1 výhra / 3 prohry), a možná jej mrzí dvě prohry v Úbislavicích. Ve druhé polovině porážek mírně přibývalo, ale úspěšnost 70,67 % v sezóně je velice dobrá. Věřme, že i o třídu výš, kde bude zřejmě v nadcházejícím ročníku v základu, se mu bude dařit a že dostane příležitost si zahrát i za první tým.

Nestárnoucí Fanda Brodský měl v průběhu sezóny problémy s kolenem. Proto v několika utkáních nenastoupil a v některých

nastupoval s indispozicí, což bylo na výsledek znát (odvěty se Sobotkou, Úbislavicemi, Butovsi). Jinak by se zřejmě v procentuální úspěšnosti dostal nad 46,88 %, kterých dosáhl. Tito tři hráči mají největší zásluhu na umístění céčka ve středu tabulky.

Další hráči zpravidla nastupovali jako čtyřka týmu. V osmi utkáních nastoupil Lojzík Machačný a jeho 33,33 % není vůbec špatná úspěšnost. Výborně si vedl v utkání s Popovicemi a Úbislavicemi. Naopak se mu vůbec nepovedlo utkání se Sobotkou a nedařilo se mu v odvetě s Úbislavicemi, kde vyšel bodově naprázdno.

Kapitán týmu Saša Petr dosáhl 23,97% úspěšnosti. To znamená, že ve čtvrtině utkání získal bod a mnohdy tento bod znamenal vítězství či remízu pro družstvo (L. Bělohrad). Sahrál spoustu pětisetových klání, z nichž v sedmi odešel poražen. Kdyby tuto bilanci zlepšil... Ale to jsou jen ta kdyby.

Zoufalou sezónu má za sebou Jirka Machula (17,02 %). Nastoupil ve 13 utkáních a dařilo se mu pouze v jediném (s Butovsi 2 body). Jinak pouze paběrkoval a nebo se trápil. Na tuhle mizernou sezónu by měl co nejdříve zapomenout.

Do utkání dvakrát, resp. třikrát naskočili i žáci Myška a Miške. Nebodovali ve svých utkáních, ale dostali příležitost okusit, jaký stolní tenis je čeká v kategorii dospělých.

Také žáci se umístili ve středu tabulky

Žáci se umístili na stejné pozici jako v minulém ročníku. To by nebylo tak špatné. Jen přístup většiny hráčů byl o poznání jiný. Základním stavebním pilířem měla být trojice Myška, Miške a Ulrych. Jim měli asistovat další (Skřivánek, Novák, ...). Jenomže Myška nastoupil v 1. a 3. kole, Miške odehrál celou dlouhodobou část, odmítl hrát play-off. Ulrych odehrál 1., 4. a 5. kolo a byl připraven jet na play-off. Skřivánek odehrál první tři kola a pak už nic... Ještěže začal hrát Hnízdil, jinak sezóna skončila ještě větší ostudou než nesehráním play-off. Jak to bude v nadcházejícím období, se v této chvíli neví. Je jasné, že bude třeba znovu zavést pravidelnost tréninku mládeže. Není možné, aby trenér několikrát v sezóně nepřišel na trénink, a ještě hůř, když nedorazí ani jeho zástupce. To brzy přestane děti bavit, marně čekat před sokolovnou. Bez pravidelnosti se děti v tělocvičně neudrží a to ani nemluví o sportovním růstu. Taková je moje zkušenost.

Pro příští sezónu předpokládáme, že budou v Kopidlně hrát tři družstva mužů a nejméně jedno mládežnické družstvo. Kdo se bude o růst mladé generace starat, nebylo dohodnuto, ale určitě se i tento problém podaří v brzké době vyřešit.

Jiří Machula

Fotbalistům začala sloužit nová umývárna díky dotaci

Chtěl bych zde připomenout úspěch TJ Kopidlno, který se ovšem neodehrál na poli sportovním, nýbrž na poli, které s tím sportovním úzce souvisí, není však pro veřejnost viditelné tak jako výkony fotbalistů na hřišti. V roce 2009 jsme oslavili 75 let od otevření současného fotbalového hřiště. Za tu dobu bezpočet funkcionářů a fotbalových příznivců věnovalo svůj volný čas, aby vytvořili hráčům, rozhodčím a divákům důstojné zázemí. Dřevěné kabiny a žlaby za bránou místo umývárny znám naštesti už jen z vyprávění.

Stávající zázemí na fotbalovém hřišti sice už není dřevěné, ale zub času i zde zanechal svoji výraznou stopu a připomněl nám, že každá nemovitost vyžaduje trvalou péči, finanční prostředky na její údržbu a v případě dožití nějaké konstrukce také větší investici.

Zde je však problém s tím, že TJ Kopidlno je nezisková organizace, závislá na členských příspěvcích, finanční podpoře města v rámci grantového řízení nebo na sponzorských darech podnikatelských subjektů. V žádném případě se nejedná o organizaci, která by mohla investovat stotisícové částky do rekonstrukce svých nemovitostí. Už samotný fakt, že taková organizace nemovitosti vlastní, je v rámci celé Evropy velmi unikátní. Celá naše republika je v tomto směru poměrně výjimečná, protože ještě více než 50 % sportovišť je v rukou obdobných neziskových organizací. Ve většině jiných evropských zemí je naprosto běžné, že obdobná sportoviště jsou součástí občanské vybavenosti obcí a obec zajišťuje i jejich údržbu a veškeré investice. Neziskové organizace se pak starají o samotnou činnost a výchovu mládeže. To je přece hlavní smysl a náplň, dát dětem a mládeži alternativu využití, které je smysluplné a bezpochyby má kladný vliv na vývoj jejich charakteru. Odborníci zabývající se tímto problémem tvrdí, že tento stav je dlouhodobě neudržitelný, a jednoznačně dokládají, že sportovní areály v rukou neziskových dobrovolných organizací chátrají a mnoho z nich je skutečně na hranici své životnosti. Připomeňme jen naše zázemí pro občerstvení ve staré staveništní buňce a „klubovnu“ ve sta-

rém železničním vagónu. Takové stavby už opravdu do 21. století nepatří. Větší města tento problém vnímají a postupně převádí sportoviště do svého majetku, my v men-

ších obcích si musíme zatím počkat a v rámci svých možností se pokusit tento majetek zatím alespoň udržet provozuschopný. Musím zde však připomenout, že jedno z předchozích vedení TJ o majetek usilovalo a od města ho za symbolickou cenu koupilo.

Nevím, jaký záměr tím sledovalo, ale skutečnost taková je. V porovnání s některými jinými obcemi však musím jednoznačně vyzvednout fakt, že s městem Kopidlno je dlouhodobě dobrá spolupráce a v rámci svých možností se snaží pomoci nejen nám, ale i dalším podobným neziskovým organizacím na svém území.

Ale vraťme se k již zmiňovanému úspěchu. Umývárna patřila i v rámci nižších soutěží k těm nejhorším. Betonová podlaha, ocelové žlaby nebo strop z dřevotřísky rozhodně již nesplňovaly základní hygienické požadavky. Vedení oddílu se tedy rozhodlo požádat o dotaci z Programu rozvoje venkova na celkovou rekonstrukci umývárny. Žádost o dotaci byla podaná již v roce 2010. Poté, co jsme se na podzim dozvěděli, že náš projekt bude jedním z těch podpořených, tak jsme začali připravovat vlastní realizaci. Tu bylo nutné zvládnout v jarním období, před začátkem sezóny, aby v době mistrovských zápasů byly již nové sprchy k dispozici. Bylo nutné nejprve demontovat veškerou instalaci, vybourat podlahu, osekát obklady, demontovat stropy a následně zahájit stavební práce. Byly vyzděny nové dělicí příčky, nová podlaha, sádrokartonový strop, dlažba, obklady, osazeny nové bojler, pedikérní vanička a výlevka a umyvadla. Všechny stavební práce se nakonec podařilo stihnout v termínu, a tak nové zařízení mohou od poloviny dubna využívat všichni aktivní fotbalisté i návštěvníci areálu. Celkové náklady rekonstrukce dosáhly výše 270 tisíc Kč.

Projekt byl financován EU z Programu rozvoje venkova – Leader a realizován s podporou Otevřených zahrad Jičínska.

Václav Šimůnek, předseda TJ Kopidlno

Jak hospodaří myslivci v Kopidlně

Myslivecké sdružení Kopidlno má 22 členů a hospodaří na ploše o rozloze 2242 ha. Z toho 404 ha činí les, 149 ha vodní plochy a 1689 ha orné půdy. Na této rozloze MS hospodaří se 114 kusy kmenového stavu srnčí zvěře, se 130 kusy zajíců, 90 kusy bažantů a černou zvěří, která migruje ze sousedních lesů.

Členskou základnu tvoří 22 členů. Členové odpracují v mysliveckém roce minimálně 830 brigádnických hodin, aby se udržel kmenový stav zvěře. Brigádnické hodiny jsou rozděleny na opravu zařízení pro chov a příkrmování, na výsadbu stromků a keřů, na zařízení k hubení zvěře škodící myslivosti (lišky).

Současný stav hospodaření zemědělských subjektů, na které tlačí ekonomika této země, neodpovídá zdárnému rozmnožování drobné zvěře. Za myslivecký rok 2010 členové odpracovali 830 brigádnických hodin. Převážná část těchto hodin je věnována zimnímu příkrmování zvěře. V dnešní úspěchané a ekonomicky náročné době je velice obtížné obstarávání finančních prostředků na chod mysliveckého sdružení.

Touto cestou chceme poděkovat městu Kopidlnu za poskytnutí grantu. Myslivecké sdružení řídí pětičlenný výbor. Členové vlastní šest psů, kteří mají zkoušky s loveckou upotřebitelností. MS musí pro zimní příkrmování zakoupit 30 q ovsu a 200 kg minerální soli. Seno si každý zajistí z vlastních prostředků. Od pana Košátka ze zemědělské společnosti Perseus nám věnují 30–40 q pšeničného odpadu. Další pšeničný odpad získáváme od zemědělců pana Antoše, pana Jančí a pana Hubálovského. Kdyby nebyly poskytnuty tyto krmné zásoby, nemohli bychom zvěř dostatečně v zimních měsících přikrmovat.

Myslivecké sdružení
Bažantnice Kopidlno

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí.

Oprava

Omlouváme se čtenářům za chybnou informaci v minulém vydání Kopidlen-
ských listů. Správný termín konání Dětského dne a sousedského posezení ve Pševsi je 20. srpna 2011. (JaN)

Jak se bránit neodbytným podomním prodejcům

Levné telefonní tarify, výhodné dodávky energií pro domácnost, zázračné výrobky, které vás omladí, zkrášlí a udrží při životě minimálně dalších sto let, přípravky na hubnutí, ... Rádoby prodejci se přizpůsobují nabídce trhu, a tak se objevují falešní komíníci s fingovanými revizními zprávami, prodejci důchodového připojištění a výhodných úvěrů.

Výdělek podomních prodejců je přímo úměrný tomu, kolik produktů prodají nebo uzavřou smluv. S rostoucí konkurencí a počtem nabídek se zvyšuje agrese dealerů, kteří se snaží za každou cenu (provizi) uspět. Je třeba zmínit i skupinu podvodníků, kteří nic nenabízejí a jejich cílem je přímo podvodně vyloudit (popř. odcizit) peníze a majetek.

Nejčastějšími oběťmi se stávají senioři a sociálně slabší občané. U seniorů přehnaná důvěřivost, u sociálně slabších vzkríšená jiskřička naděje na získání financí jsou živnou půdou pro podvodníky všech kategorií. A když k tomu přidáme tradiční nechuť veřejnosti ke čtení smluv a jejich ochotné parafování, je na „průsvih zaděláno“.

Podvedení a většinou nešťastní lidé pak musejí hledat pomoc u různých poraden, nezřídka se dostávají do dluhové pasti, následných exekucí... Mnozí z podvedených z celého Královéhradeckého kraje využívají pomoci střediska Oblastní charity Hradec Králové – Poradny pro lidi v tísní, v Kotěrově ulici 847, a to zejména pomoc v oblasti dluhového poradenství.

Roman Binder, poradna pro lidi v tísní

Několik rad a doporučení, které vám mohou zachránit peněženku a majetek:

- vždy si důsledně ověřte totožnost toho, kdo vás navštívil (v případě pochybností telefonicky informujte firmu nebo společnost, kterou má dotýčný zastupovat),
- nic nepodepisujte, a to minimálně do doby, než se s nabídkou seznámíte, důkladně pročtete smlouvu a porozumíte jí, porovnáte s jinými, získáte informace o produktu a firmě např. na internetu, v různých diskusních fórech, ze zkušeností známých, z tisku,
- nepodlehnete naoko lákavým slevám, výhodnému nákupu právě tady a teď, který se již nebude nikdy opakovat,
- nevpuštějte cizí osoby do bytu, držte se přísloví „Můj dům, můj hrad“,
- buďte opatrní, jedná se o vaše peníze, majetek, zdraví,
- v případě násilného chování nebo vyhrožování neváhejte kontaktovat Policii ČR.

Kopicup 2011: vítězem Bydžov

Tak jako každoročně i letos se v Kopidlně na 1. máje uskutečnil tradiční nohejbalový turnaj trojic Kopicup, tentokrát již 28. ročník. Dějištěm nohejbalového klání se stalo víceúčelové sportovní hřiště, kde členové kulturní komise připravili vše potřebné. V turnaji se utkalo šest týmů, ranní počasí slibovalo déšť, a proto pravděpodobně nepřijeli někteří pravidelní soutěžící. Nakonec se však vyčáslilo do krásného dne a všichni zúčastnění si užili napínavou hru. Vítězství si vychutnal tým Sokol Nový Bydžov, druhé místo obsadil Akord a na třetí pozici se umístilo družstvo STS Chvojkovice-Brod. I zbývající tři týmy – Kněžice, ZDO (zřejmě dobrý oddíl) a Kopečkovice – však předvedly krásné výkony a všechny týmy si odvezly zajímavé ceny, které předala starostka města ing. Hana Masáková.

(JaN)

Přebor Kopidlno v kuželkách 2011.

Vítěz vyrovnal rekord z roku 2008

V sobotu 23. dubna 2011 proběhl na nově zrekonstruované kuželně v Jičíně již 6. ročník přeboru Kopidlno v kuželkách na 120 hodů sdružených. Přeboru se zúčastnilo 14 borců, z toho po dlouhé době i jedna žena. Turnaje se účastní hráči z Kopidlno a ti, kteří oblékají dresy kopidlenských mužstev v lize neregistrovaných.

Po úvodním rozlosování se v první čtvrtce

představil Milan Krulich. Porazil výtečných 494 kuželek, což nakonec stačilo na konečné druhé místo. Ve druhé čtvrtce vedle sebe nastoupili Vláda Kosina a Petr Albrecht. Čekal se tuhý boj, ale bohužel Vládu sužovaly zdravotní potíže. Nakonec věčně druhý Kosina po tuhém boji s Jardu Podzimkem vybojoval bronz. O jejich konečném pořadí nakonec rozhodla lepší dorážka Kosiny. Zlato si

z Jičina odvezl Petr Albrecht výkonem 504 shozených kuželek. Tímto výkonem vyrovnal rekord přeboru z roku 2008. Rekord mohl být překonán, ale Petr zaváhal posledním hodem, kdy do plných dal jen tři kuželky. Konečné páté místo obsadil Pepa Chalupníček a šestý byl Pavel Tobiaš.

Přebor Kopidlno má stále větší úroveň, a tak se již všichni těší na 7. ročník. Tímto turnajem se kopidlenská kuželní rozloučili se sezónou 2010–2011 a již se připravují na příští sezónu. Kopidlenská nadšenci děkují p. Miroslavu Burešovi za dobré pohoštění a pomoc při organizaci turnaje.

Velké poděkování zaslouží město Kopidlno a firmy Kobla Pečky, Akord Kopidlno, Aveflor Budčevs, VOSS'99 Praha, Grusman Miloslav – Kovárna Bukvice, Pišl Jiří – Pneuservis Kopidlno za podporu menšinového sportu.

P. Albrecht

Konečné výsledky:

pořadí	Jméno	dráha	dráha	dráha	dráha	dráha	dráha	celkem
		1	2	1+2	3	4	3+4	
1.	Albrecht Petr	132	123	255	121	128	249	504
2.	Krulich Milan	135	128	263	119	112	231	494
3.	Kosina Vladislav	123	119	242	111	126	237	479
4.	Podziměk Jaroslav	125	128	253	104	122	226	479
5.	Chalupníček Josef	123	110	233	118	105	223	456
6.	Tobiaš Pavel	114	122	236	118	93	211	447
7.	Jansta Tomáš	97	122	219	111	110	221	440
8.	Novák Miloslav	110	99	209	118	110	228	437
9.	Boudný Jan	105	111	216	118	96	214	430
10.	Brodský Václav	112	108	220	100	97	197	417
11.	Jaroš Jaroslav	108	93	201	114	99	213	414
12.	Zajíc Pavel	100	103	203	98	98	196	399
13.	Komárek Ladislav	89	102	191	105	85	190	381
14.	Nováková Lenka	32	60	92	70	80	150	242
Rekord dráhy:		136 P. Albrecht 2010	143 P. Albrecht 2008		129 V. Kosina 2010	139 J. Chalupníček 2009		547

